

288.1962zach

METAFORY

CENTRALNE BIURO
WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
W-wa, pl. Mialachowskiego 3

5940
Lp. _____

M A L A R S T W O • R Z E Ź B A • G R A F I K A

METAFORY

Grudzień 1962

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW
CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH • WARSZAWA • ZACHĘTA

Muzeum Narodowemu w Warszawie, Muzeum Narodowemu w Krakowie, Muzeum Narodowemu w Poznaniu, Muzeum Sztuki w Łodzi, Towarzystwu Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie, Żydowskiemu Instytutowi Historycznemu w Warszawie oraz osobom prywatnym, które zechciały wypożyczyć obrazy i rysunki na obecną wystawę — składamy serdeczne podziękowania.

Opracowanie wystawy: Ryszard Stanisławski

Projekt ekspozycji: Marian Bogusz

Projekt plakatu: Roman Cieślewicz

Opracowanie graficzne katalogu: Natalia Jarczewska

Redaktor techniczny: Jan Heydrich (CBWA)

Fotografie: Krystyna Gorazdowska, Leonard Sempoliński, Jan Styczyński
oraz Wiesława Rolke (CBWA)

“...łódź czeka na nas to nasza wyobraźnia
a rzeczywistość dogoni nas pewnego dnia...,
APOLLINAIRE

Spośród bogactwa i różnorodności przejawów sztuki polskiej XX-go wieku, wystawa obecna pragnie ukazać wybrane dzieła tych artystów, u których decydującą, nadrzędną rolę w przekazywaniu zamierzonych treści odgrywa, mówiąc najbardziej ogólnie, element wyobraźni. A więc nie odtwarzanie otaczającej rzeczywistości optycznej, ani też interesujące skądinąd poszukiwania teoretyczne, czysto formalne, lecz niejako zstąpienie pod powierzchnię rzeczywistości, pod jej zewnętrzzną powłokę, badania jej związków w całej ich złożoności, w pryzmacie osobistych przemyśleń, przewartościowań i wyobrażeń.

W twórczości tej napotykamy jakąś aluzyjność, jakiś podtekst, czasem łatwo dostępny, choć w obrazie pozostaje coś więcej, coś do odczytania, czego z całą pewnością do końca nie odczytamy nigdy. Tym się tłumaczy fakt, że sztuka ta frapuje nas

zawsze, zmusza do dialogu, do przemyśleń i stałego do niej powrotu.

Uczestnicy wystawy, pomimo nieraz jakże różnej skali zainteresowań i rozpiętości stosowanych przez siebie środków wyrazu, mają jedną wspólną cechę — jest nią posługiwanie się metaforą, wszystkimi możliwościami, jakie ona stwarza. Dzięki niej staje się możliwe nadanie określonemu znakowi pojęciowemu o ustalonej treści — dodatkowej wartości znaczeniowej przez usytuowanie go w zespole innych znaków, które decydują o jego nowym znaczeniu. Ta właściwa metaforycznym skojarzeniom zdolność tworzenia nowych wartości semantycznych otwiera przed artystą nieograniczone horyzonty działania, pozwala niejako poszerzyć świat przez dodanie do istniejącej rzeczywistości niezmiernych kontynentów poetyckiej wyobraźni.

Potrzeba kreowania mocą wyobraźni zjawisk zarówno świata wewnętrznego jak i zewnętrznego towarzyszyła człowiekowi od samych narodzin sztuki, znajdując dla siebie formy wyrazu zgodne z ewolucją poszczególnych epok historycznych i okresów stylowych.

Nurt polskiego malarstwa współczesnego, nasycony jak żaden

inny treściami poetyckimi, potrafił określić swoje własne związki zarówno z symbolizmem, jak i specyficznym pojęciem nadrealizmu i jego następstwami, stwarzając swoisty gatunek polskiego malarstwa „metaforycznego”, wolnego od zahamowań doktrynalnych, skłonnego natomiast jak cała nasza sztuka do nastrojów romantycznych i lirycznych.

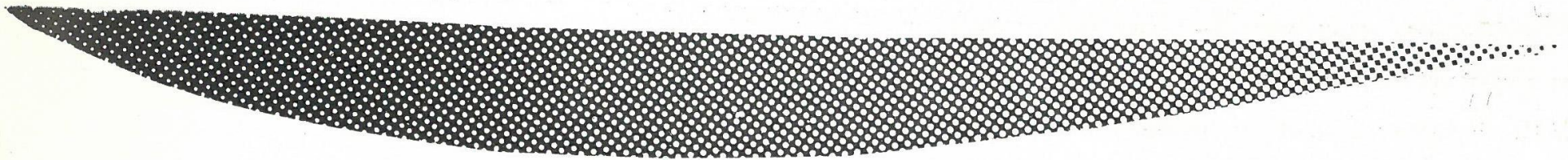
W sztuce naszej nurt ten zaznacza się w sposób wyraźny i ciągły. Od symbolicznych obrazów Malczewskiego i przesyconych pełną ekspresji poetyckością kompozycji Wojtkiewicza, poprzez tajemniczy i fantastyczny świat „formisty” — Witkacego, działalność grupy „Artes” z legerowskim, a jednocześnie bliskim surrealizmowi Włodarskim, wyrafinowanie rysunków Bruno Schulza i liryzm Spsychalskiego — aż do generacji dojrzałej tuż po wojnie i całej plejady „młodych” — nurt ten wycisnął niezatarte piętno niemal na wszystkich tych, którzy postawili przed sobą problematykę sztuki nowej.

Wystawa niniejsza nie obejmuje, rzecz jasna, wszystkich zjawisk w naszej sztuce, które w mniejszym lub większym stopniu mogłyby pretendować do uczestnictwa w tym pokazie. Posługiwanie się metaforą wcale nie jest obce wielu współ-

czesnym polskim artystom. Przy wyborze prac na wystawę o określonym przecież profilu, musieliśmy z natury rzeczy skierować szczególną uwagę przede wszystkim na tych, którzy stosują metaforę jako podstawowe narzędzie swej działalności artystycznej, na tych, których twórczość charakteryzuje się predominacją wyobraźni jako istotnego, stałego czynnika kształtującego ich dzieło na przestrzeni lat.

Jeśli tak się złożyło, że aktualne doświadczenia niektórych reprezentowanych na wystawie autorów wydają się odbiegać od ich niedawnej twórczości, podjęliśmy decyzję skonfrontowania poprzednich i aktualnych prac tych artystów w przekonaniu, że uważny widz dostrzeże również i w tych najnowszych atmosferę pozornie tylko odległych skojarzeń metaforycznych. Chodziło nam przecież o ukazanie postaw, które ilustrowałyby najpełniej całą szerokość i złożoność nurtu „metaforycznego” i które w nurcie tym pozostawiły swe trwałe odbicie.

KATALOG

ADLER JANKIEL

Ur. Tuszyn, 1895, zm. Aldebourne (Anglia), 1949.
Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie w latach 1911—1914. Po I Wojnie Światowej przebywał w Warszawie, miał wystawy w Warszawie i w Łodzi. W latach 1931—1933 wykładał w Akademii w Düsseldorfie, w 1928 roku nagrodzony został Złotym Medalem miasta Düsseldorfu. W 1924 i w latach od 1933 do 1939 przebywał w Paryżu. Dużą wystawę retrospektywną miał w 1935 w Warszawie. Brał udział w II Wojnie Światowej — należał do oddziałów Armii Polskiej stacjonujących w Wielkiej Brytanii. W 1941 miał wystawę w Glasgow, a w 1943 w Londynie. Po wojnie wielokrotnie wystawiał w Londynie, Brukseli i Nowym Jorku. Prace jego znajdują się w Muzeach Sztuki Nowoczesnej w Paryżu i Nowym Jorku, w muzeach Londynu, Kolonii, Berlina, Moskwy, Tel Avivu i Jerozolimy, w Muzeum Narodowym w Warszawie i Muzeum Sztuki w Łodzi oraz w wielu zbiorach prywatnych.

1. MŁODY ROBOTNIK (1929)
olej, 66 × 50
Muzeum Sztuki, Łódź
2. KOMPOZYCJA NADREALISTYCZNA (1936)
olej, 45 × 63
Muzeum Sztuki, Łódź
3. MARTWA NATURA (1937)
olej, 66 × 50
Muzeum Sztuki, Łódź

KOMPOZYCJA NADREALISTYCZNA (1936)

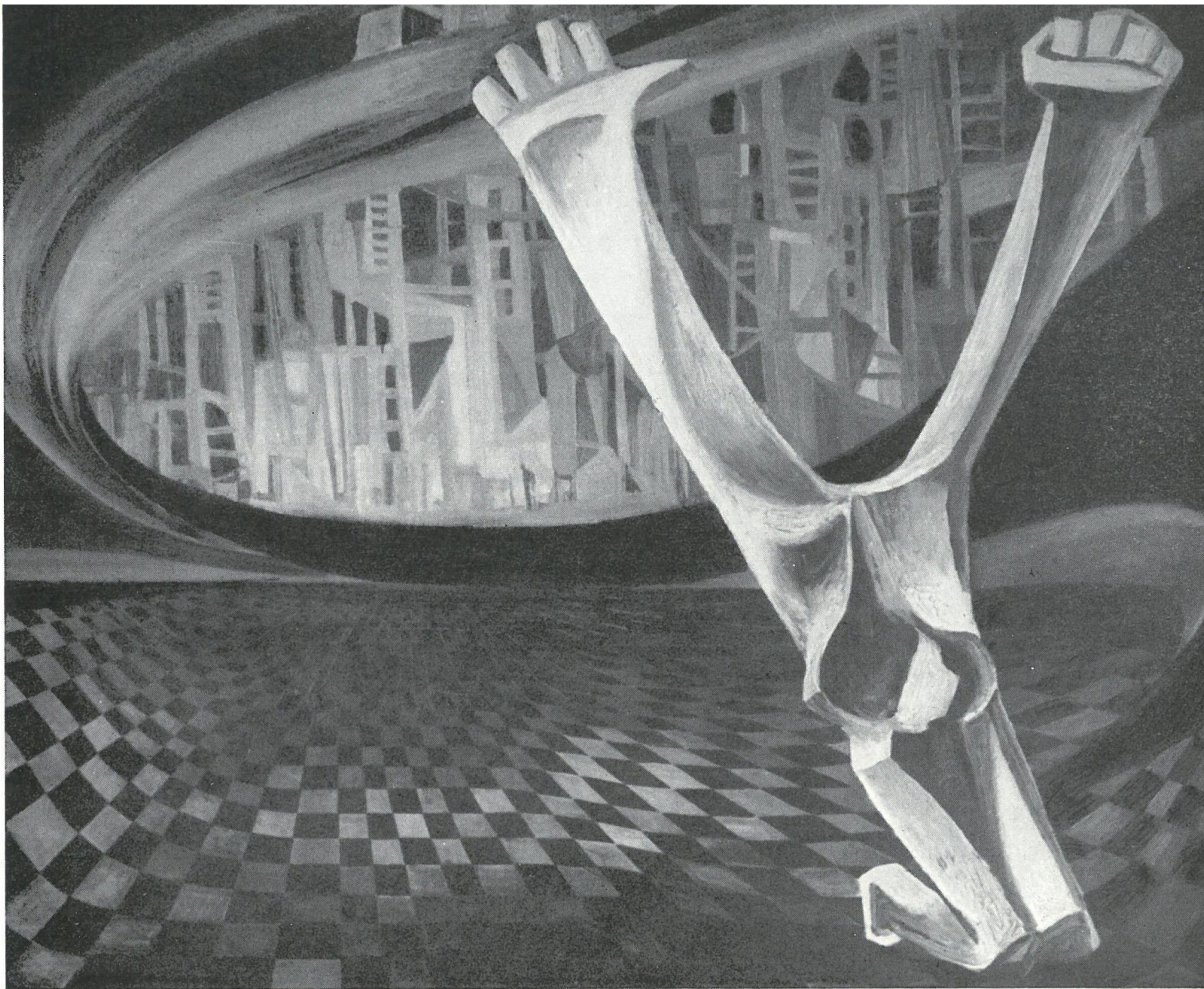

BOGUSZ MARIAN

Ur. Pleszew, 1920

Malarz, grafik, scenograf. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Współorganizator wystaw sztuki nowoczesnej w Klubie Młodych Artystów i Naukowców w Warszawie (1947—49). Współzałożyciel „Grupy 55” i organizator galerii „Krzywe Koło” przy Staromiejskim Domu Kultury w Warszawie. Brał udział w wielu wystawach m.in. w I, II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957, 1959), w Salonie Marcowym w Zakopanem (1958, 1959), „Od Młodej Polski do naszych dni” (Warszawa, 1959), w wystawach malarstwa oraz grafiki i rysunku na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Miał wystawę indywidualną w Lipsku w 1958 oraz kilka wystaw indywidualnych w Warszawie. Brał udział w wystawach za granicą w Berlinie i New Delhi 1956; w Belgradzie, Ljubljanie, Zagrzebiu, Skoplje 1957; w Wuppertalu 1958, Duisburgu, Soest, Monachium, Bonn, Düsseldorfie, Wenecji, Genewie 1959; w Kopenhadze i Ulm 1962. Obrazy w zbiorach państwowych i prywatnych w Polsce oraz w Szwajcarii, NRF, Egipcie, Szwecji i USA. Mieszka w Warszawie.

4. MR. BRAUN POZDRAWIA WALCZĄCĄ PALESTYNĘ (1948)
olej, 100 × 120
5. SYMFONIA LITURGICZNA HONEGGERA (1955)
olej, 100 × 120
6. BERLIN 1955 (1955)
tempera, 70 × 100
7. PŁASZCZYZNY — KRÓL DAWID (1962)
olej, 130 × 100

SYMFONIA LITURGICZNA
HONEGGERA (1955)

BRZozowski TADEUSZ

Ur. Lwów, 1918

Profesor Liceum Sztuk Plastycznych w Zakopanem. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie do 1946. Podczas wojny aktor podziemnego awangardowego teatru T. Kantora w Krakowie. Członek „Grupy Krakowskiej”. Założyciel i kierownik Salonu Marcowego w Zakopanem (pocz. 1957). Brał udział w I, II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957 i 1959), w Salonie Marcowym (1958 i 1959), w „Konfrontacjach” (Warszawa 1960), w wystawie „Od Młodej Polski do naszych dni” (Warszawa 1959), w wystawie malarstwa na XV-lecie PRL (Warszawa 1961). Wystawy indywidualne w Warszawie (1956, 1960) i w Paryżu (1961). Za granicą uczestniczył w wystawach w USA 1947; Berlin, Bruksela 1956; Belgrad, Ljubljana, Zagrzeb, Skoplje 1957; Alpbach, Mediolan, Turyn, Bolonia, Brugge 1958; Bruksela, Sztokholm, Amsterdam, Kopenhaga, Wenecja, Genewa 1959; V Biennale w Sao Paulo 1959; Nowy Jork 1960; Chicago, Waszyngton, Nowy Jork 1961; XXXI Biennale w Wenecji i Międzynarodowej Wystawie w Seattle, 1962. Prace w Muzeach Narodowych w Warszawie i Krakowie, w muzeach w Szczecinie i Częstochowie, w licznych zbiorach prywatnych w kraju oraz we Francji, Włoszech, Szwecji i USA.

8. MŁOT PAROWY (1943)
olej, 80 × 60
9. MESJASZ (1947)
olej, 120 × 110
10. WIDELKI (1948)
olej, 90 × 78
11. KOSTKI (1949)
olej, 90 × 78

MESJASZ (1947)

MESJASZ (1947)

CHWISTEK LEON

Ur. Kraków, 1884, zm. Moskwa 1944

Matematyk, filozof, teoretyk sztuki, malarz. Studia filozoficzne i matematyczne w Krakowie, Getyndze i Paryżu, gdzie zaczął też malować. Od 1914 był nauczycielem w Krakowie, od 1928 docentem U.J., od 1930 profesorem Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Był jednym z twórców i teoretyków formizmu, później stworzył teorię strefizmu. Brał udział we wszystkich wystawach grupy „Formistów”, później wystawiał w IPS m.in. z „Grupą Plastyków Nowoczesnych” (1933) i z artystami lwowskimi (1939). Miał wystawy indywidualne w 1925 i 1935. Dzieła jego znajdują się we wszystkich ważniejszych muzeach w Polsce.

12. ŁÓDKA (ok. 1919)
akw., gwasz, ol., 37,8 × 47,7
Muzeum Narodowe, Warszawa
13. SALAMANDRY (ok. 1921)
gwasz, collage, ol., 47 × 37
Muzeum Narodowe, Warszawa
14. MIASTO FABRYCZNE (1921)
tempera, 81 × 65
Muzeum Narodowe, Warszawa

SALAMANDRY (ok. 1921)

CIEŚLEWICZ ROMAN

Ur. Lwów 1930

Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie w 1954. Jest laureatem licznych nagród za plakat, m. in. w 1955 otrzymał nagrodę im. T. Trepkowskiego. Brał udział we wszystkich ważniejszych wystawach polskiego plakatu w kraju i za granicą. Wystawy indywidualne: Warszawa 1959 i Kraków 1960. Mieszka w Warszawie.

15. KRÓL (1959)
collage, 70 × 34
16. KRÓLOWA (1959)
collage, 70 × 34
17. DELIRYK (1959)
collage, 69 × 50

KRÓL (1959)

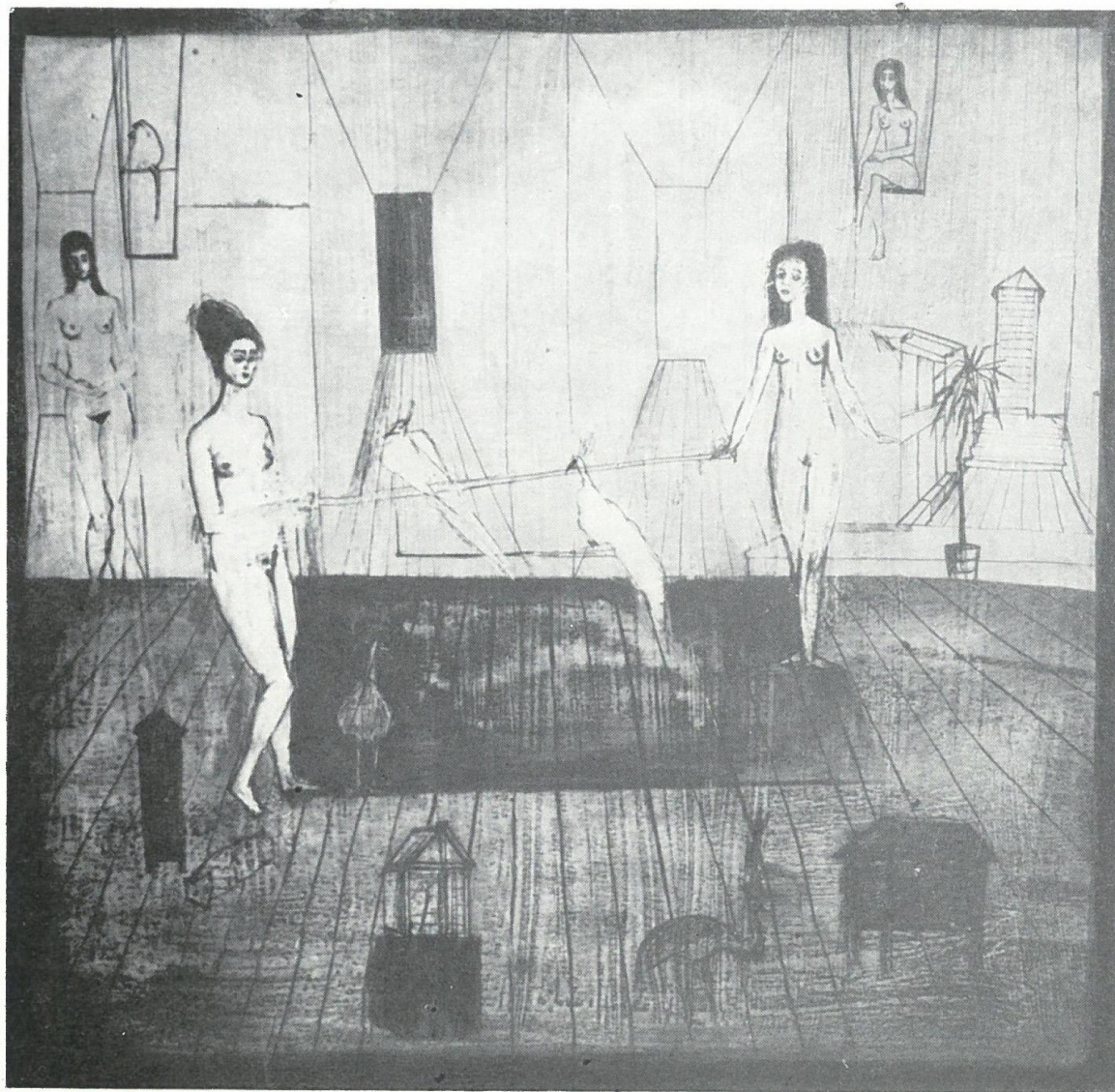
DĘBOWSKA-TARASIN ZOFIA

Ur. Kraków, 1924

W 1950 ukończyła studia na Wydziale Grafiki i Malarstwa Akademii Sztuk Plastycznych w Krakowie. Bierze udział w licznych wystawach krajowych, m.in. „Od Młodej Polski do naszych dni” (Warszawa, 1959), grafika i rysunek oraz malarstwo na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Wystawa indywidualna w Warszawie 1957. Za granicą uczestniczyła w wystawach w Jugosławii 1953; Indii, NRD 1956; Norwegii, Belgii, Holandii 1958. Prace w Muzeum Narodowym w Warszawie. Mieszka w Krakowie.

18. ODPOCZYNEK (1957)
tusz, 26 × 32
19. W POKOJU (1957)
tusz, 34 × 35
20. KOBIETY Z PAWIAMI (1957)
tusz, 33 × 33
21. STARZY LUDZIE (1957)
tusz, 33 × 32

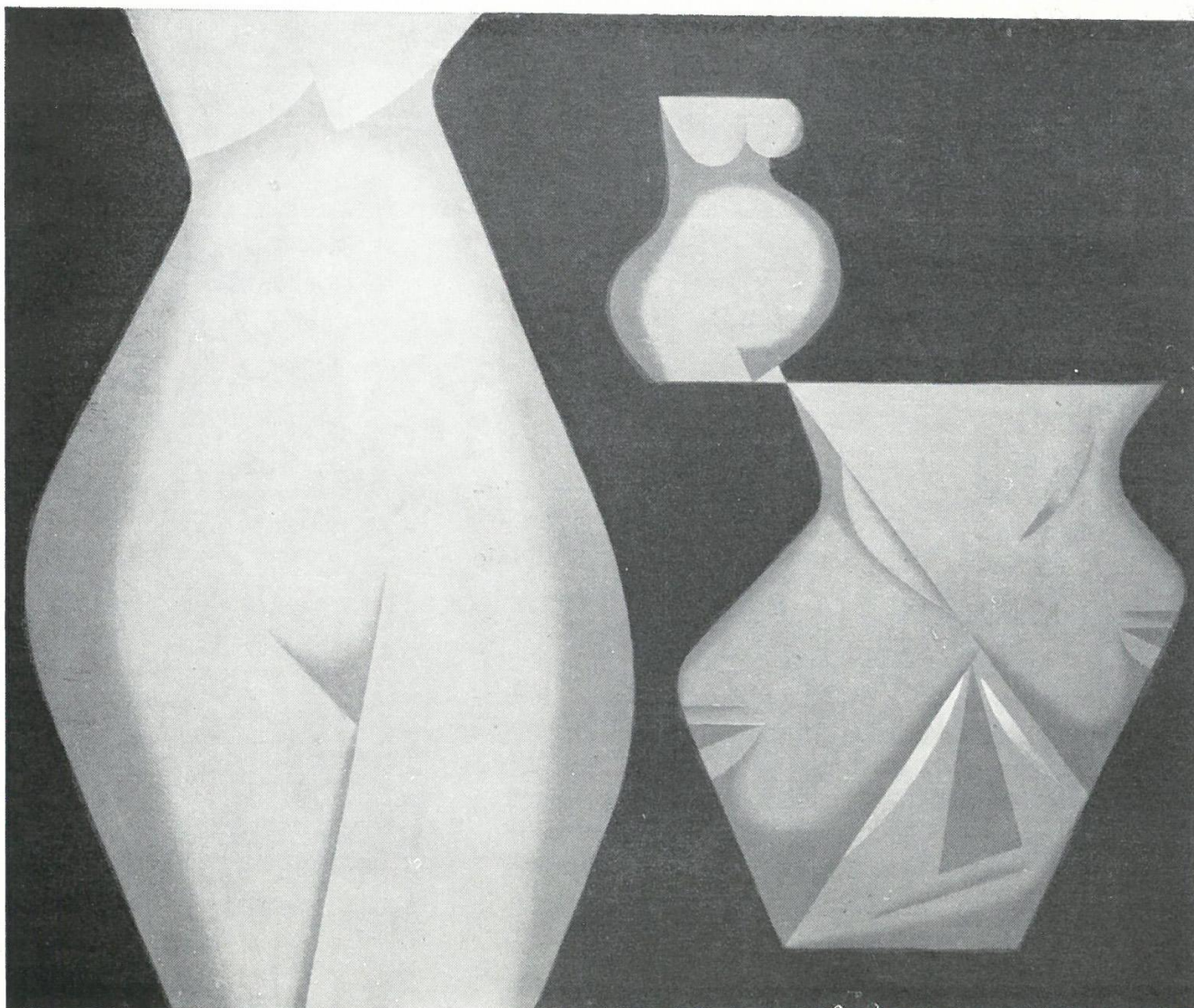
KOBIETY Z PAWIAMI (1957)

DŁUBAK ZBIGNIEW

Ur. Radomsko, 1921
Malarz, grafik, fotografik. Uczestniczył w I i II Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1958) oraz w wystawach „Grupy 55”, której był współzałożycielem, a także w zbiorowych wystawach Galerii „Krzywe Koło”. Mieszka w Warszawie.

22. *MACIERZYŃSTWO—OWOCE* (1955)
olej, 100 × 122
23. *WOJNA—PŁONĄCE URNY* (1955)
olej, 100 × 122
24. *AMONITY* (1961)
olej, 100 × 80

WOJNA — PŁONĄCE URNY (1955)

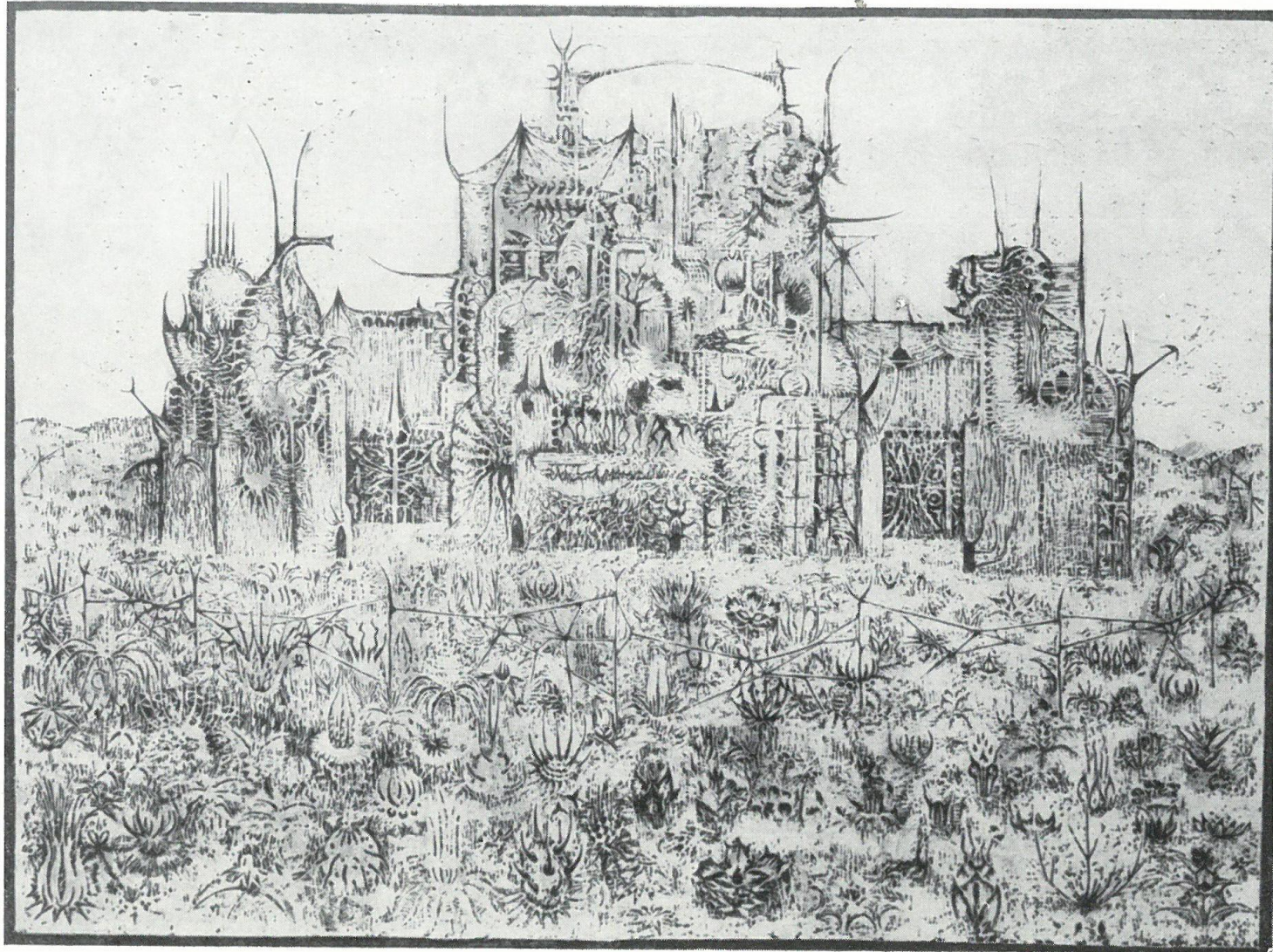
GIELNIAK JÓZEF

Ur. Denain (Francja), 1932

W latach 1956—1958 pracował pod kierunkiem Stanisława Dawskiego we Wrocławiu. Od 1956 bierze udział w wystawach zbiorowych, m.in. w I Biennale Grafiki w Krakowie, Wystawie Grafiki i Rysunku na XV-lecie PRL (Warszawa 1961). Wystawa indywidualna w Warszawie 1962. Za granicą brał udział w wystawach polskiej grafiki w Austrii, Indii, Francji 1959; Anglii, Japonii, Chinach, Mongolii i Korei 1960; Włoszech 1961. Uczestniczył w III Wystawie Grafiki w Ljublanie 1959, I Biennale w Paryżu 1959, VI Biennale Grafiki w Lugano 1960, Międzynarodowej Wystawie Krajów Nadbałtyckich w Rostocku 1960, II Biennale Grafiki w Tokio 1960 i VI Biennale w São Paulo 1961. Prace w zbiorach Muzeów Narodowych w Warszawie i Krakowie oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą. Przebywa w sanatorium Bukowiec na Dolnym Śląsku.

25. SANATORIUM IV (1958)
linoryt, 20 × 27
26. SANATORIUM VI (1958)
linoryt 19,5 × 25,5
27. PRZECIWKO CHOROBY (1960)
linoryt, 40 × 20
28. STANISŁAWOWI K. DAWSKIEMU (1962)
linoryt, 36 × 27,5

SANATORIUM IV (1958)

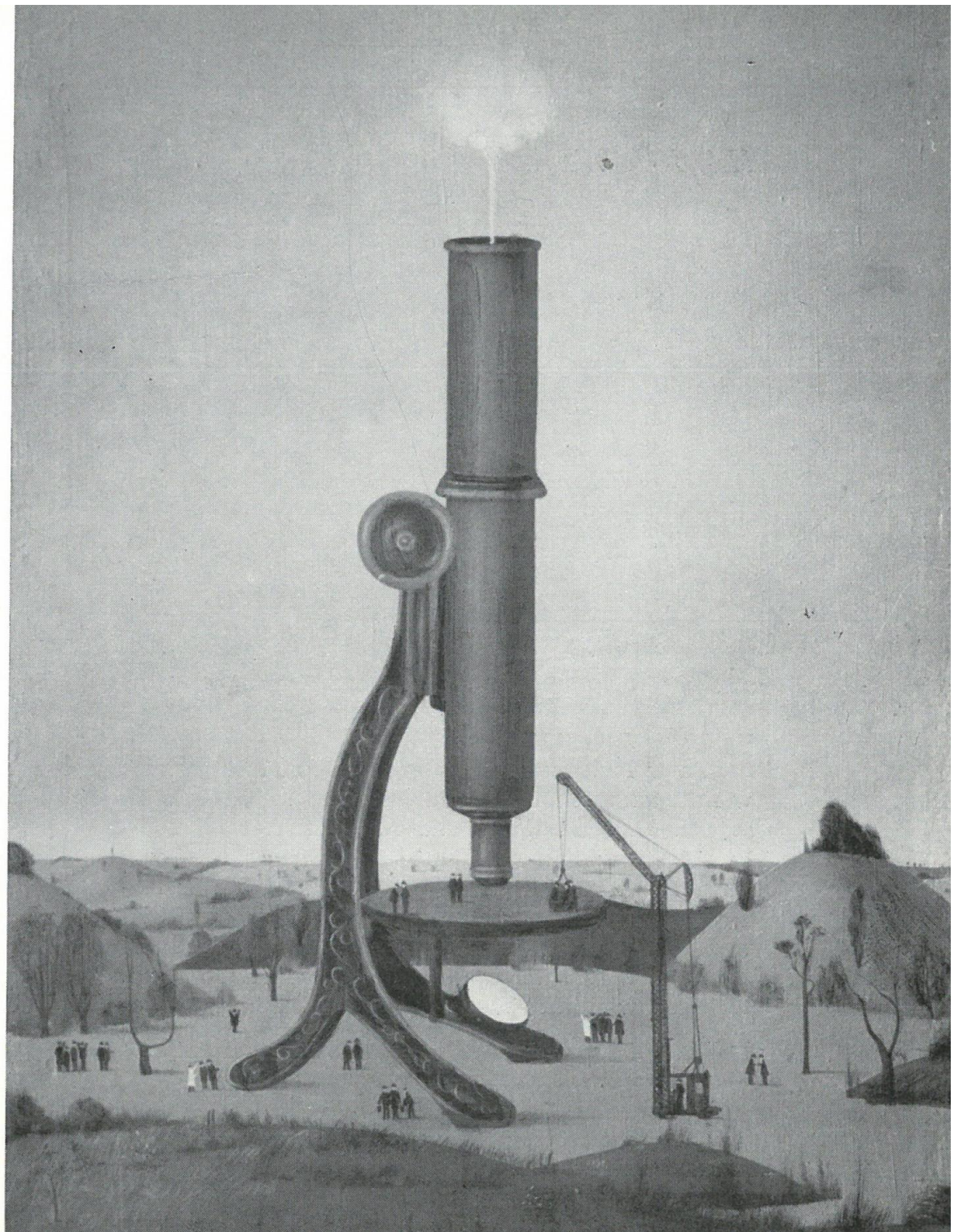
GÜNTNER ANNA

Ur. Poznań, 1932

W latach 1952—1958 studiowała w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Brała udział w wystawach zbiorowych w Krakowie, m.in. w wystawie „Metaforystów” (Kraków, 1961) oraz w wystawie malarstwa na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Uczestniczyła w wystawie malarzy polskich w Paryżu w 1961. Prace w Muzeum w Warszawie i innych muzeach polskich oraz w zbiorach prywatnych w kraju i USA. Mieszka w Krakowie.

29. PRZESADY (1960)
olej, 75 × 55
30. SPOTKANIE Z NARZECZONĄ (1962)
olej, 90 × 70
31. KONCERT (1962)
olej, 70 × 100
32. NIEUDANY EKSPERYMENT (1962)
olej, 73 × 51

NIEUDANY EKSPERYMENT (1962)

HASIOR WŁADYSŁAW

Ur. Nowy Sącz, 1928

Studia w Państwowym Liceum Technik Plastycznych w Zakopanem i w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Brał udział w zbiorowych wystawach rzeźby. Wystawy indywidualne — Warszawa, 1961 oraz Zakopane i Kraków, 1962. Prace w Muzeum w Nowym Sączu i w zbiorach prywatnych w kraju. Udział w międzynarodowej wystawie „Sen w sztuce nowoczesnej” w Amsterdamie. Mieszka w Zakopanem. Wykłada w Państwowym Liceum Technik Plastycznych.

33. BOLESNA (1961)
mater. różne, wys. 120
34. STARY ANIOŁ (1961)
mater. różne, wys. 165
35. TRZĘSIENIE ZIEMI (1962)
mater. różne, 75 × 145
36. TRZĘSIENIE NIEBA (1962)
mater. różne, 95 × 185

TRZĘSIENIE NIEBA (1962)

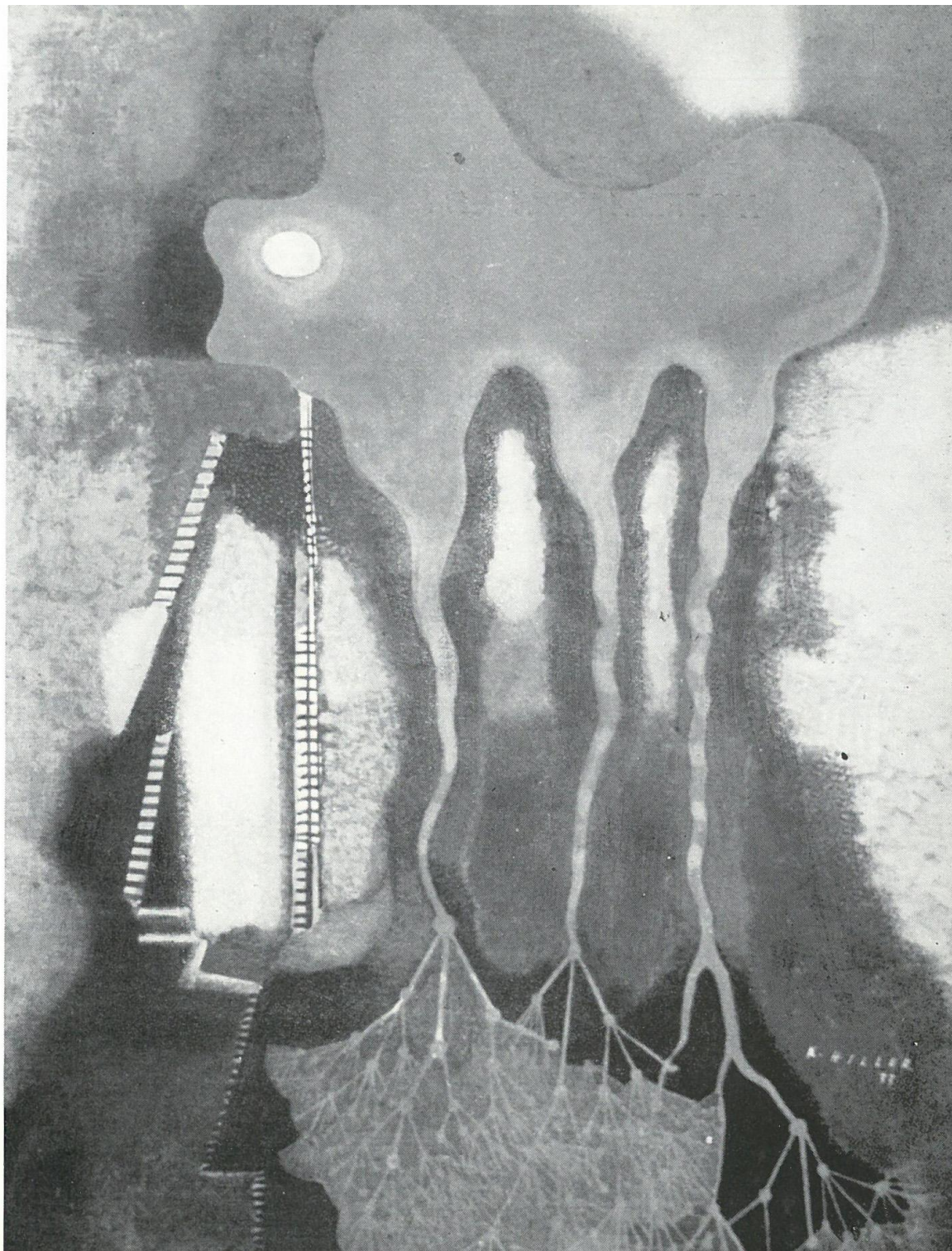
HILLER KAROL

Ur. Łódź, 1891, zm. Łódź, 1939

Malarz, rysownik, architekt. Szkoła Przemysłowa w Łodzi, studia chemiczne w Darmstadt, architektoniczne w Warszawie i Kijowie. Od 1921 przebywał w Łodzi, od 1929 był nauczycielem rysunku w gimnazjum społecznym. Organizator grupy „Start”, później członek grupy „a.r.”. Ciekawe doświadczenia w dziedzinie technik malarskich i technik heliografii (1928). Uczestniczył w szeregu wystaw, m.in. w Instytucie Krzewienia Kultury w Poznaniu (1933) oraz w zbiorowych wystawach grupy „a.r.”. Wystawy indywidualne w Łodzi (1934) i Warszawie (1938). Zamordowany przez okupantów w listopadzie 1939. Prace jego wystawiane były w Wenecji i Genewie w 1959 oraz w Nowym Jorku w 1960. Dzieła głównie w Muzeum Sztuki w Łodzi.

37. EMBRION (1933)
olej, 66 × 49
Muzeum Sztuki, Łódź
38. ZAGŁĘBIE (1933)
olej, 49 × 36
Muzeum Sztuki, Łódź
39. SŁONECZNIK (1934)
olej, 59,5 × 47
Muzeum Sztuki, Łódź
40. ROBOTNICY (1938)
olej, 61 × 90
Muzeum Sztuki, Łódź

ZAGŁĘBIE (1933)

HOFFMANN ADAM

Ur. 1918

Malarz i grafik. W 1948 ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie. Brał udział w licznych wystawach zbiorowych, m.in. w wystawie malarstwa na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Wystawy indywidualne — Kraków 1957; Warszawa, Stary Sącz, Tarnów, Nowa Huta 1958. Za granicą wystawiał w Norwegii w 1958. Prace w Muzeum Narodowym w Warszawie. Mieszka w Krakowie.

41. TRZY GRACJE (1961)
lakier, 49 × 34
42. HERODIADA (1961)
olej, 69 × 49
43. AKT (1962)
olej, 50 × 68

HERODIADA (1961)

HULEWICZ JERZY

Ur. Kościanki Wlkp., 1886

Literat, malarz i grafik. Studia filologiczne na U. J. w Krakowie oraz artystyczne w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w Paryżu i Monachium. Członek ugrupowania „Związek Polskich Artystów Grafików”. Wystawiał w Polsce od 1914 — w Poznaniu z „Kołem Artystów Wielkopolskich”, ze stowarzyszeniem „Bunt”, na PWK i na innych wystawach. Za granicą wystawiał od 1907 na Salonie Niezależnych w Paryżu. Redaktor i wydawca pisma „Zdrój” (1917—1922). Wykonywał też projekty na witraże i kilimy. Prace w muzeach i zbiorach prywatnych w kraju.

44. WISIELEC (1919)
akwaforta, 24,5 × 18
Muzeum Narodowe, Warszawa
45. DEKORACJA TEATRALNA (1920)
akwaforta, 15,7 × 19,4
Muzeum Narodowe, Warszawa
46. KOMPOZYCJA, (1921)
akwaforta, 13,7 × 13,5
Muzeum Narodowe, Warszawa
47. MODLITWA O CHLEB POWSZEDNI (1925)
akwaforta, 12 × 14,5
Muzeum Narodowe, Warszawa

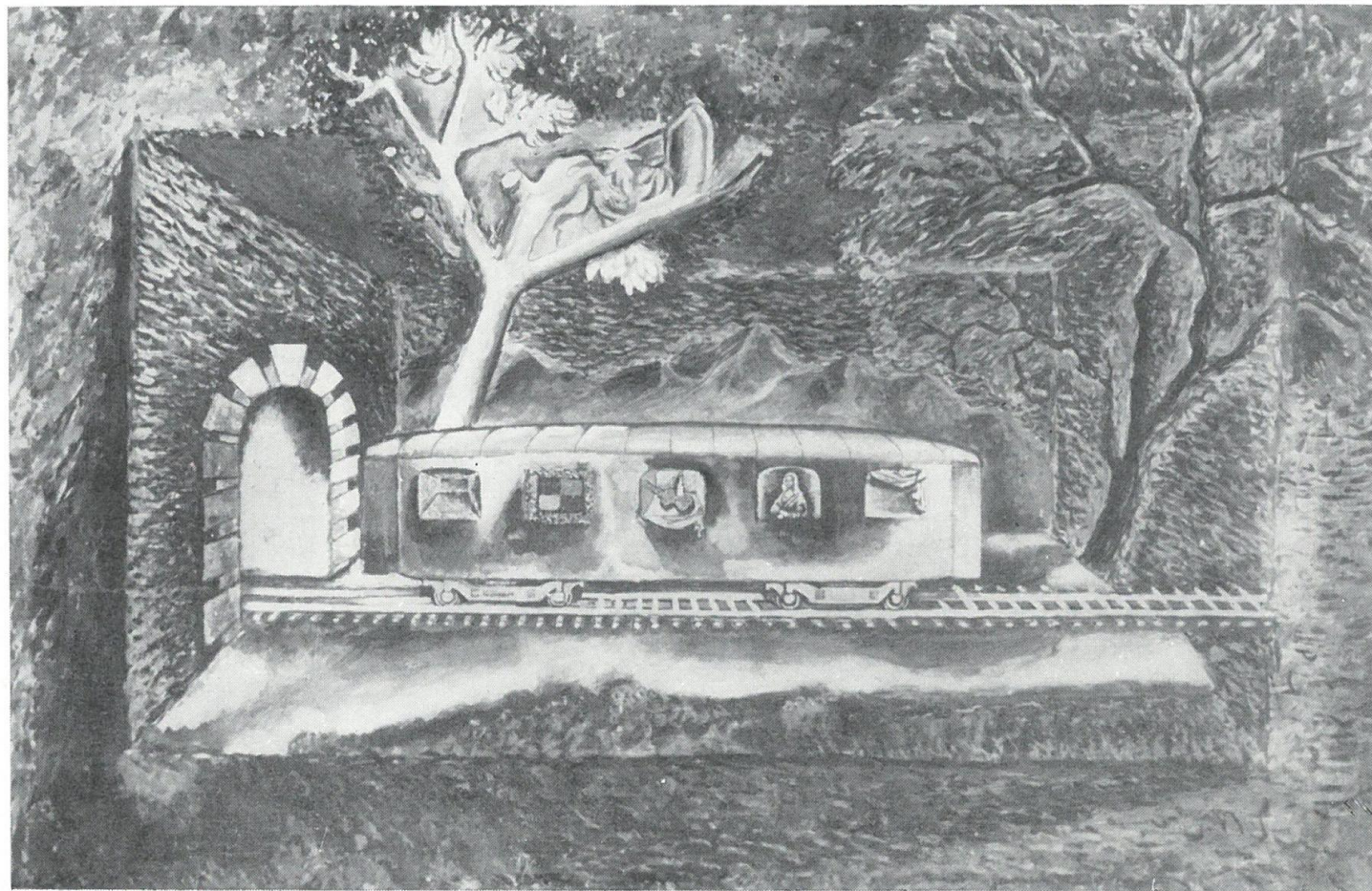
KOMPOZYCJA (1921)

JANISCH JERZY

Ur. Gródek Jagielloński, 1901, zm. Warszawa, 1962
W 1924 ukończył Szkołę Przemysłu Artystycznego we Lwowie. W 1928 studiował kilka miesięcy w Paryżu. Był współzałożycielem grupy „Artes” (Lwów 1930). Brał udział we wszystkich wystawach tej grupy, uczestniczył też w zbiorowych wystawach w Szwecji 1934 i Belgii 1936. Po wojnie wystawiał m.in. na II OWP. Indywidualna wystawa jego rysunków odbyła się w Warszawie (1956). Prace jego znajdują się w Muzeum Narodowym w Warszawie oraz w zbiorach prywatnych.

48. MONA LIZA W SLEEPINGU (1939)
olej, tempera, 96 × 148
Muzeum Narodowe, Warszawa
49. KLASYCYZM (1939)
tempera, 59 × 76
Muzeum Narodowe, Warszawa

MONA LIZA W SLEEPINGU (1939)

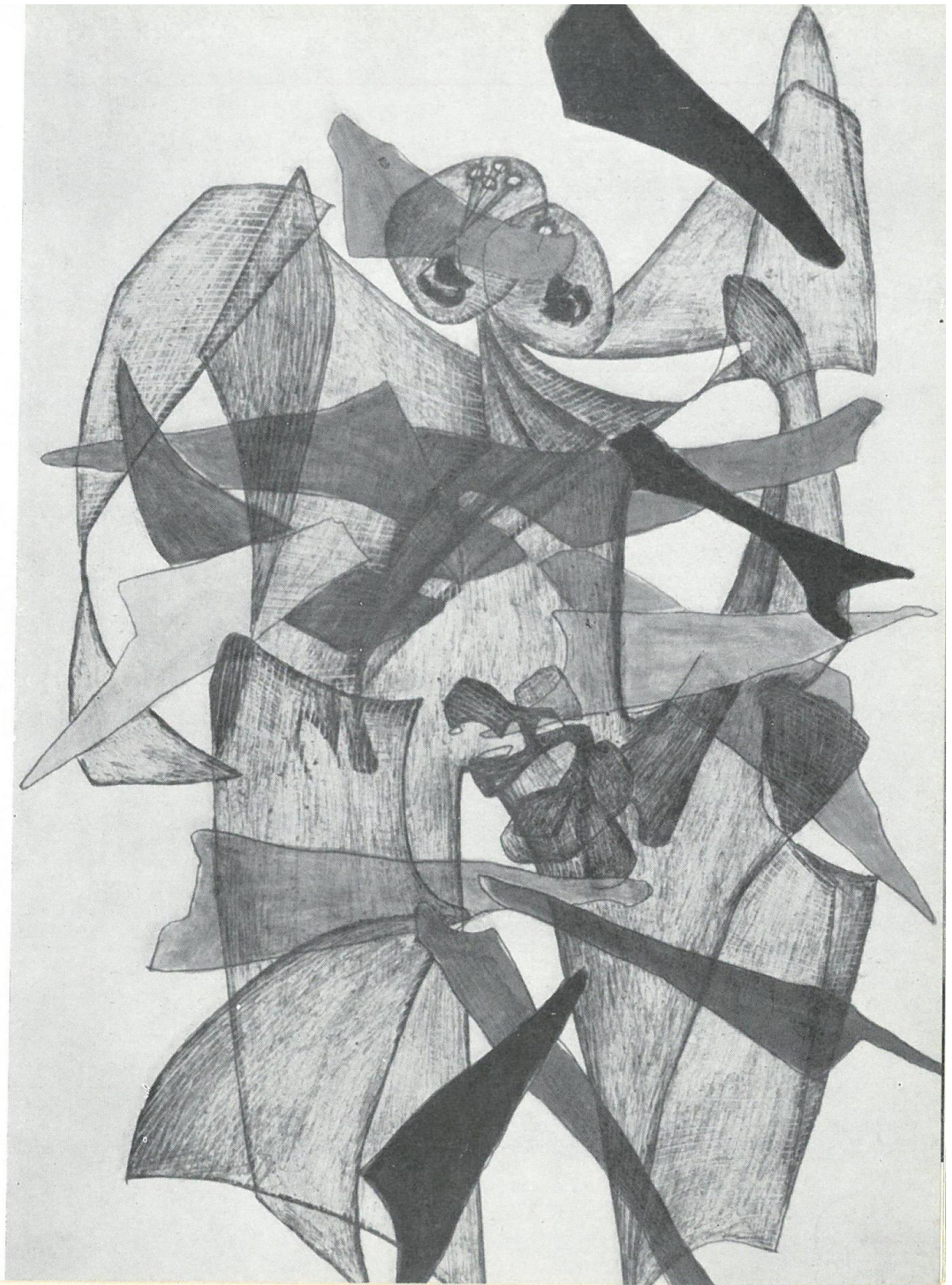
JAREMA MARIA

Ur. Stary Sambor, 1908, zm. Kraków, 1958

Malarz, rzeźbiarz, scenograf (teatr CRICOT w Krakowie). Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (1929—1935). Od 1933 członek „Grupy Krakowskiej”, a po wojnie „Grupy Plastyków Nowoczesnych”. Brała m.in. udział w wystawach Młodych Plastyków w Krakowie, w I i II Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957), w Salonie Marcowym w Zakopanem (1958). Za granicą uczestniczyła w wystawie UNESCO (Paryż 1946), w wystawie „roter reiter” w Monachium oraz w wystawie sztuki polskiej w Jugosławii (1957). Miała dwie wystawy indywidualne w Warszawie (1956, 1958). W 1956 przedstawiona była do nagrody Fundacji im. Guggenheima. Uczestniczyła w XXIX Biennale w Wenecji (1958), gdzie otrzymała nagrodę im. Francesco Nullo. Wystawa pośmiertna na VI Biennale w Sao Paulo w 1961. Wystawa pośmiertna w Krakowie w 1962. Dzieła w Muzeach Narodowych w Warszawie, Krakowie, Poznaniu oraz w zbiorach prywatnych w Polsce i za granicą.

50. WYRAZY (1953—54)
temp. monot., 100 × 67,5
Wł. Kornel Filipowicz, Kraków
51. WYRAZY (1954)
temp. monot., 86 × 51
olej, 80 × 60
Własność prywatna, Warszawa
52. WYRAZY (1954)
temp. monot., 85 × 58
Wł. Kornel Filipowicz, Kraków
53. FILTRY (1958)
temp. monot., 106 × 75
Wł. Kornel Filipowicz, Kraków

WYRAZY (1954)

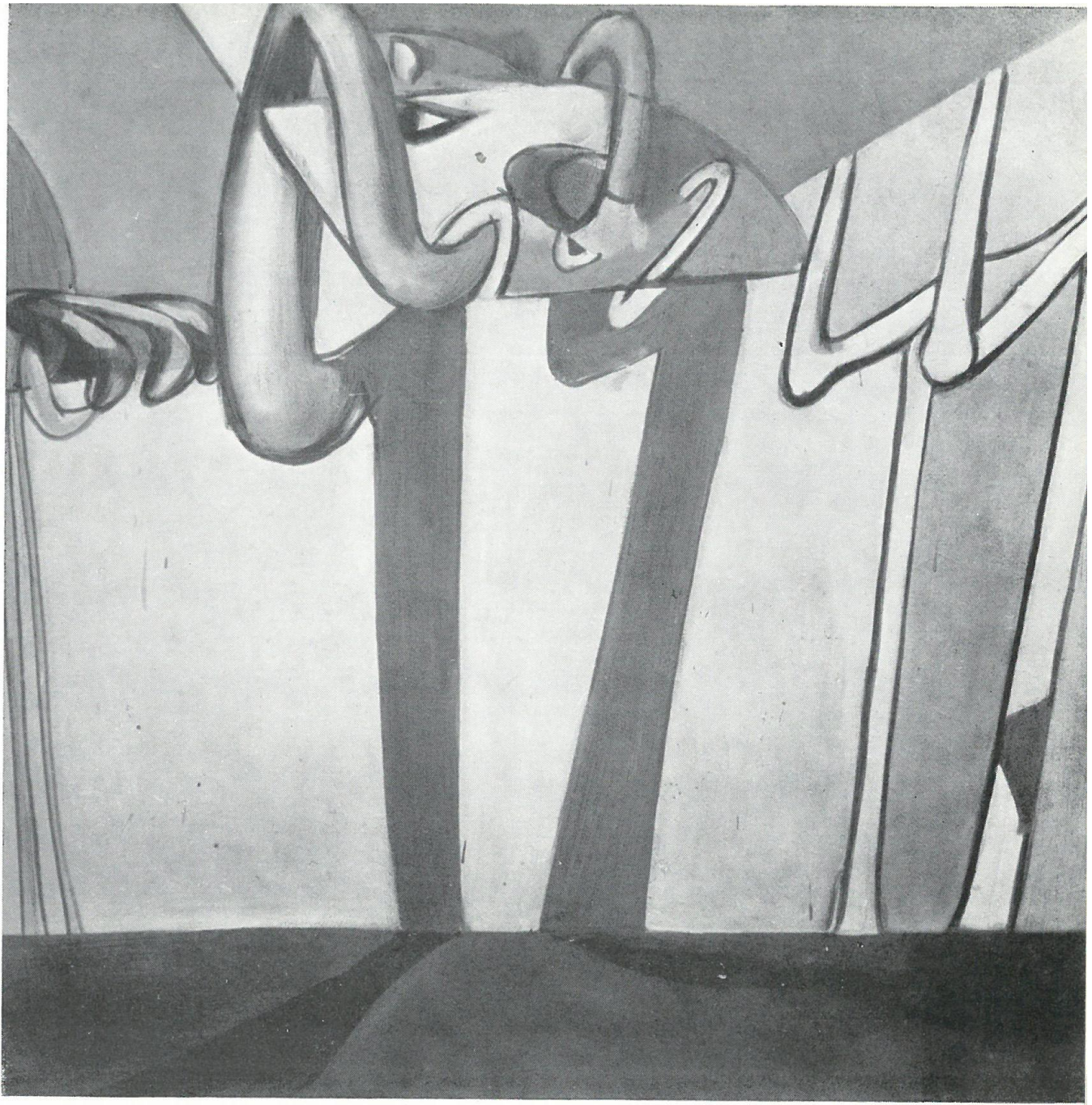

KANTOR TADEUSZ

Ur. Wielopole, 1915.

Malarz, scenograf, reżyser. W 1939 ukończył studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Podczas okupacji założył podziemny awangardowy teatr CRICOT, w którym był reżyserem i scenografem. Po wojnie przez kilka lat był profesorem Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Krakowie. Brał udział we wszystkich wystawach „Grupy Krakowskiej” w Krakowie oraz w I i II Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957), w Salonie Marcowym (Zakopane, 1958). Wystawy indywidualne: Warszawa 1956, Kraków 1957, Lublin 1957. Za granicą wystawiał na wystawie UNESCO (Paryż 1946), w Jugosławii (1957), w Charleroi (1958), w Kassel (1958), na XXX Biennale w Wenecji (1960). Wystawy indywidualne zagranicą: Szwecja (1958), Paryż (1959), Düsseldorf (1959), Nowy Jork (1960), Paryż (1961). Prace w Muzeach Narodowych w Warszawie, Poznaniu i Krakowie, w muzeach w Sztokholmie, Goeteborgu, w zbiorach prywatnych w kraju oraz we Francji, Szwecji, NRF, Anglii i USA. Mieszka w Krakowie.

54. CZŁOWIEK Z PARASOLAMI (1949)
olej, 79 × 130
55. POSTAĆ PORĄŻONA (1949)
olej, 79 × 130
56. PERIL (1953)
olej, 100 × 100
57. PEINTURE (1962)
olej, 100 × 81

PERIL (1953)

KIERSKA-HOFFMANNOWA EWA

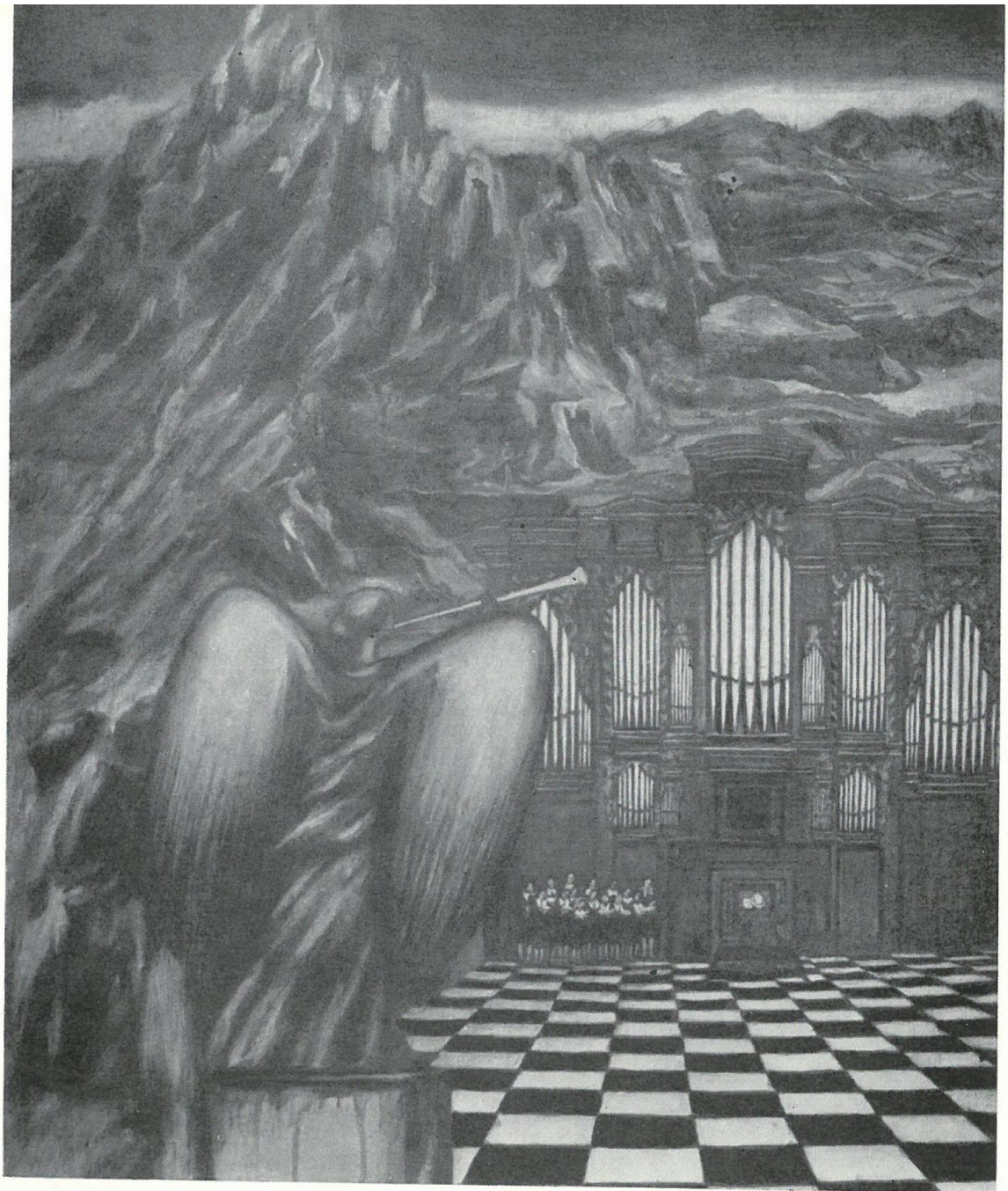
Ur. Kraków, 1923

Ukończyła Wyższą Szkołę Przemysłu Artystycznego i Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie (1950). Bierze udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych, m.in. Grafiki i Rysunku oraz Malarstwa na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Wystawa indywidualna w Krakowie 1958. Za granicą wystawiała w Norwegii w 1958 oraz we Francji. Mieszka w Krakowie.

58. **JESIEŃ** (1959)
olej, 55 × 46

59. **WYCIECZKA** (1961)
olej, 80 × 60

60. **ORFEUSZ** (1962)
olej, 72 × 60

ORFEUSZ (1962)

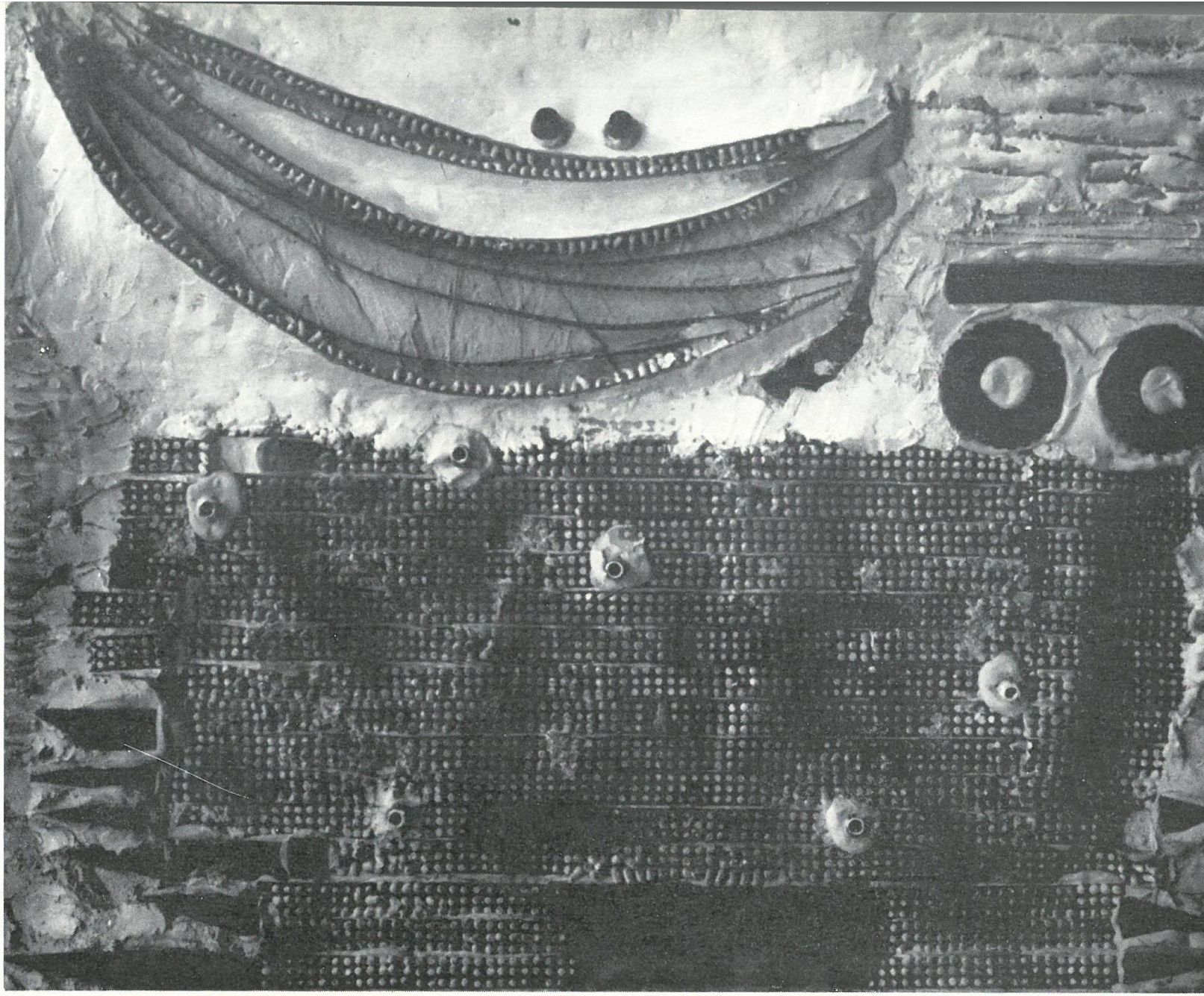
KIERZKOWSKI BRONISŁAW

Ur. Łódź, 1924

Studia w Państwowej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi oraz w latach 1948—1950 w Państwowej Szkole Sztuk Plastycznych w Sopocie i w 1951 w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Bierze udział w wystawach ogólnopolskich, m.in. w III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (Warszawa, 1959) oraz w Wystawie Malarstwa na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Wystawy indywidualne w Warszawie (1956, 1958), w Szczecinie i Gdańsku (1959). Za granicą wystawiał w Jugosławii i na Biennale Młodego Malarstwa w Paryżu (1959), w Nowym Jorku (1961) i w Kopenhadze (1962). Prace w Muzeach Narodowych w Warszawie i w Poznaniu oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą — w Niemczech, USA, Francji i Szwecji. Mieszka w Warszawie.

61. KOMPOZYCJA FAKTUROWA 517 (1959)
gips, metal, 120 × 90
62. KOMPOZYCJA FAKTUROWA 518 (1959)
gips, metal, 80 × 90
63. KOMPOZYCJA FAKTUROWA 519 (1959)
gips, metal, 80 × 90

KOMPOZYCJA FAKTUROWA 519 (1959)

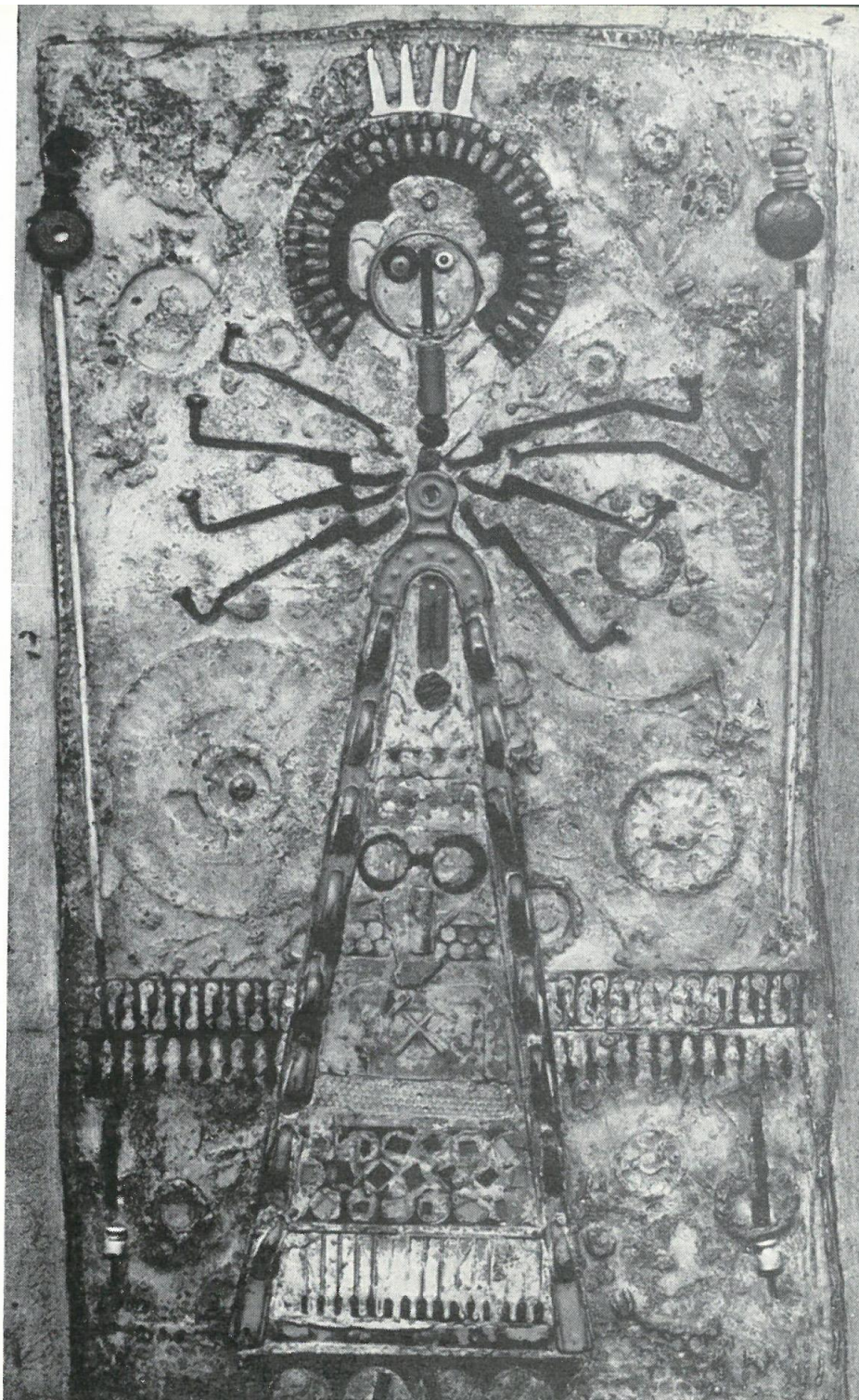
KRUCZEK MARIAN

Ur. Płowce, 1927

Malarz, rzeźbiarz. Studia malarskie w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie ukończył w 1954 r. Od 1955, bierze udział w wystawach zbiorowych w Krakowie. W 1961 wystawa indywidualna malarstwa, rzeźby i grafiki w Krakowie. Mieszka w Nowej Hucie.

64. ŁAWNICY (1961)
mater. różne, 67 × 120
65. KSIEŻNICZKA (1961)
mater. różne, 115 × 32
66. KSIEŻNICZKA SMIECI (1961)
mater. różne, 110 × 65
67. ROBAK (1961)
mater. różne, 30 × 100 × 45

KSIEŻNICZKA SMIECI (1961)

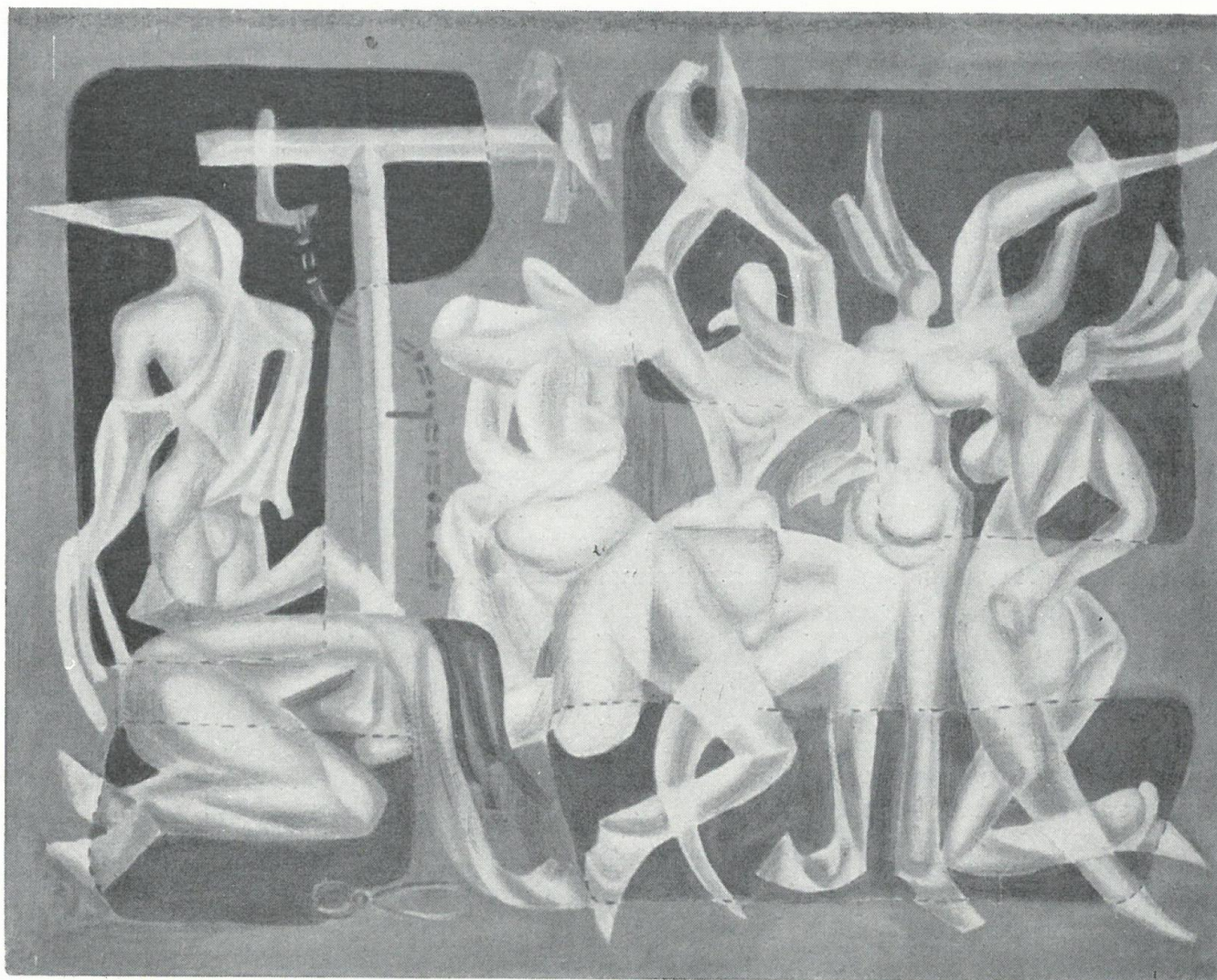
KRZYŻAK RUDOLF

Ur. Zakopane, 1911.

Ukończył Wydział Prawa, a następnie Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie (1951). Brał udział w szeregu wystaw w kraju (m. in. w Salonach Marcowych) oraz w wystawie podczas Festiwalu Młodych w Berlinie (1949). Mieszka w Zakopanem.

68. SABAT CZAROWNIC (1957)
olej, 72 × 60

69. CZAROWNICE Z SALEM (1957)
olej, 69 × 85

CZAROWNICE Z SALEM (1957)

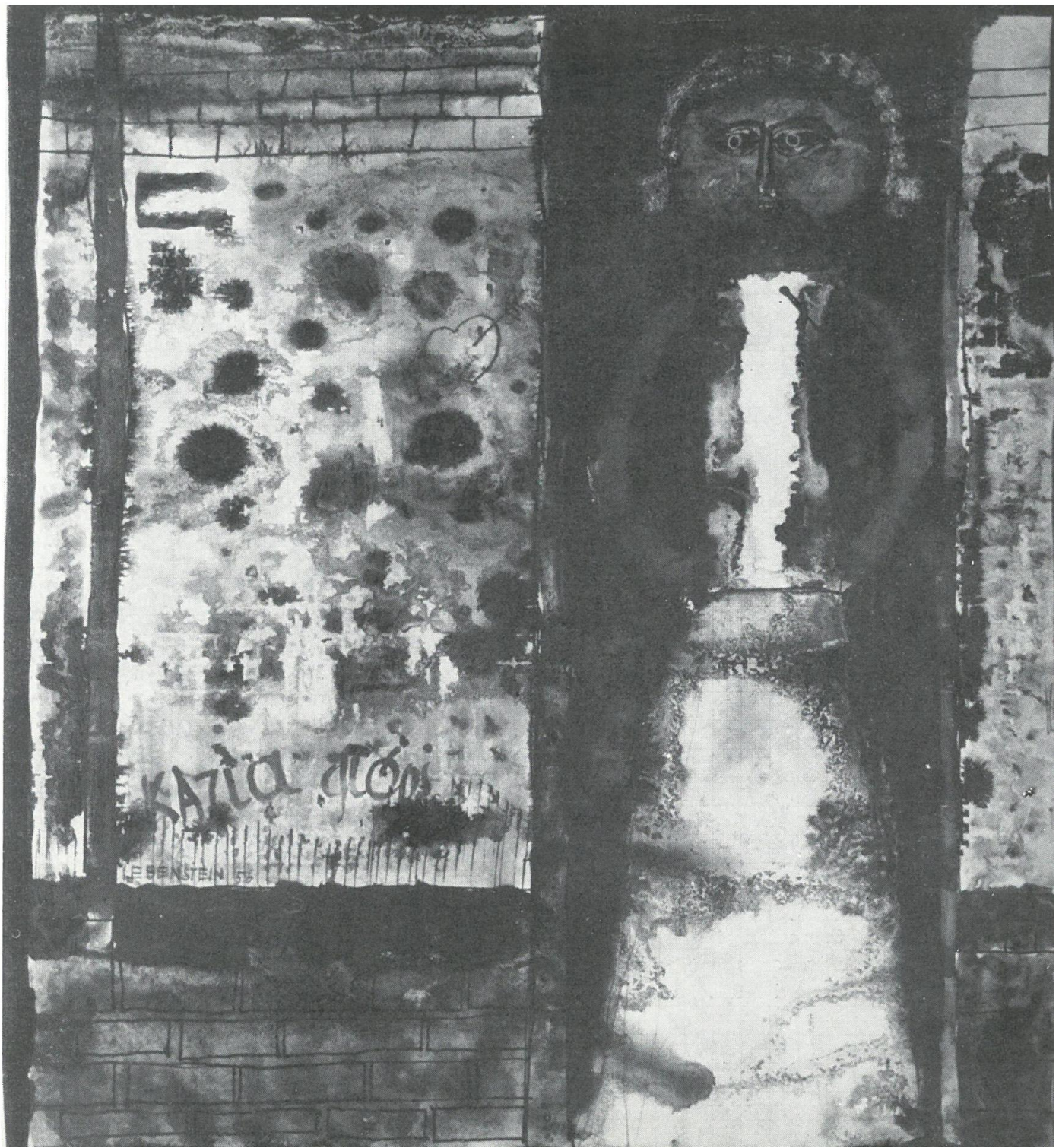
LEBENSZTEJN JAN

Ur. Brześć, 1930

Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Wystawia od 1954. Uczestniczy w wystawach zbiorowych, m. in. w II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1957, 1959), w Salonie Marcowym w Zakopanem (1958, 1959), w wystawie „Od Młodej Polski do naszych dni” (Warszawa, 1959). W Warszawie miał także dwie wystawy indywidualne (1956, 1958). Od 1956 brał udział w wystawach polskich za granicą: w Berlinie (1956); Jugosławii, Austrii, Belgii (1957); Mediolanie, Turynie, Bolonii (1956); Wenecji, Genewie (1959). Uczestniczył w I Biennale Młodego Malarstwa w Paryżu (1959), gdzie otrzymał Grand Prix oraz w V Biennale w Sao Paulo (1959). W 1958 został przedstawiony do nagrody Fundacji im. Guggenheima. Uczestniczył w wystawie „Documenta” w Kassel (1959). W latach 1960 i 1961 brał udział w salonach „Comparaisons” i „Salon de Mai” w Paryżu, a także w wystawach sztuki polskiej w Paryżu (1960) i w Nowym Jorku (1960—1961). Indywidualne wystawy jego prac odbyły się w Turynie (1960), Paryżu (retrospektywna w Muzeum Sztuki Nowoczesnej, 1961) i w Nowym Jorku (1962). Obrazy jego znajdują się w Muzeach Narodowych w Warszawie, Poznaniu i Krakowie, w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Paryżu, São Paulo, Wenecji, Nowym Jorku, San Francisco i Sztokholmie oraz w zbiorach prywatnych w kraju, we Francji, Szwajcarii, Brazylii, Włoszech, Szwecji, USA, Wenezueli, Austrii, Anglii, Japonii. Mieszka w Warszawie i Paryżu.

70. FIGURA (1956)
gwasz,
Muzeum Narodowe, Poznań
71. FIGURA (1956)
gwasz,
Muzeum Narodowe, Poznań
72. FIGURA (1956)
gwasz,
Muzeum Narodowe, Poznań
73. FIGURA (1956)
gwasz,
Muzeum Narodowe, Poznań

FIGURA (1956)

LENICA ALFRED

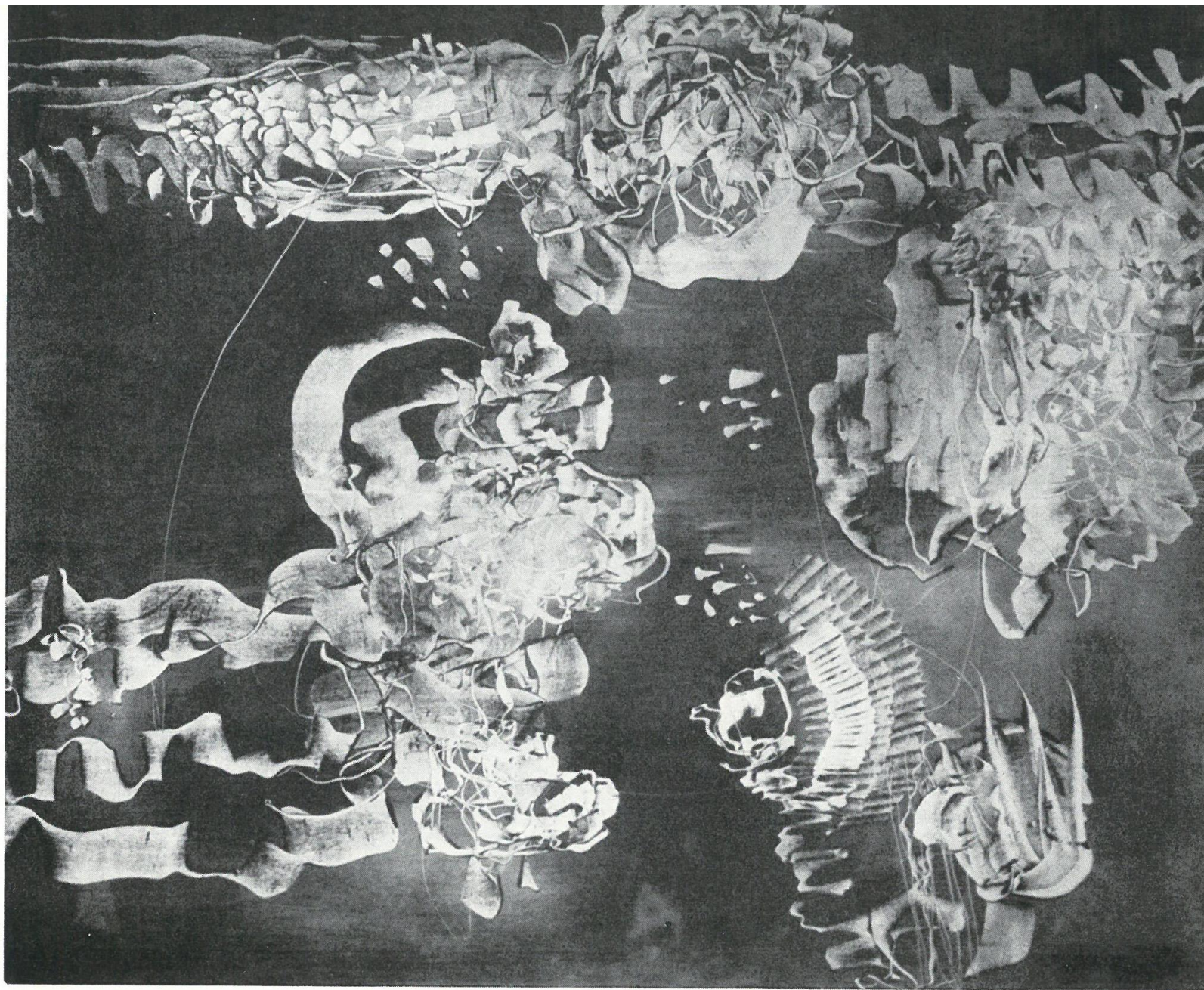
Ur. Pabianice, 1899

Zaczął malować jako amator w Poznaniu, gdzie wystawia po raz pierwszy w 1925. Założyciel grupy „4F+R” w Poznaniu (1947). W latach 1951—1955 bierze udział w wystawach zbiorowych. Uczestniczył w I, II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957 i 1959), w wystawie „Od Młodej Polski do naszych dni” (Warszawa 1959). Miał wystawy indywidualne w Poznaniu (1947, 1951, 1955) oraz w Warszawie (1948, 1958, 1962). W 1959 brał udział w wystawie polskich malarzy w Wuppertalu, Duisburgu, Soest, Monachium, Bonn, Frankfurcie nad Menem, Hannoverze i Essen, wystawiał również w Paryżu i w Genewie (1960). Prace jego znajdują się w Muzeum Narodowym w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi, muzeach Szczecina i Lublina, w zbiorach prywatnych w kraju oraz we Francji, Danii, Holandii, USA, Szwajcarii i NRF. Mieszka w Warszawie.

74. SPIEW MORZA (1938)
olej, 61 × 70

75. STRACONY CZAS (1941)
olej, 89 × 62

76. STADIUM MNOŻENIA (1959)
olej, 117 × 147

STADIUM MNOŽENIA (1959)

LENICA JAN

Ur. Poznań, 1928

Ukończył Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej. Uprawia wystawiennictwo, grafikę, satyrę, ilustrację i film. Debiutował jako rysownik w 1945 w „Szpilkach”. Uczestnik licznych wystaw plakatu oraz karykatury w kraju i za granicą, m. in. Międzynarodowej Wystawy Karykatury w Wiedniu, 1955, Międzynarodowej Wystawy Plakatów w Paryżu, 1961 (I nagroda im. Toulouse-Lautreca). Laureat licznych nagród za twórczość w dziedzinie plakatu i filmu. Brał udział w wystawach plakatu i satyry na XV-lecie PRL. Mieszka w Warszawie.

77. COLLAGE DO FILMU „LABIRYNT” (1962)
27 × 38
78. COLLAGE DO FILMU „LABIRYNT” (1962)
45 × 58
79. COLLAGE DO FILMU „LABIRYNT” (1962)
40 × 42
80. COLLAGE DO FILMU „LABIRYNT” (1962)
36 × 45

COLLAGE DO FILMU „LABIRYNT” (1962)

LINKE BRONISŁAW WOJCIECH

Ur. Dorpat, 1908, zm. Warszawa, 1962

Studiował w Państwowej Szkole Przemysłu Artystycznego w Krakowie i w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Przed wojną ilustrował pisma satyryczne, m.in. „Szpilki”. Brał udział w wystawach „Łoży Malarskiej” i „Czapki Frygijskiej”. Miał wystawy indywidualne w Warszawie i w Moskwie. Od 1946 nadal współpracował z prasą. Uczestniczył m.in. w Międzynarodowej Wystawie Karykatury w Wiedniu (1955), w licznych wystawach krajowych — m.in. w wystawie satyry na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Wystawa indywidualna w Warszawie (1961). Prace jego znajdują się w Muzeum Narodowym w Warszawie oraz w zbiorach państwowych i prywatnych.

81. **KANIBALIZM (1950)**
olej, 100 × 70
82. **MORZE PRZELANEJ KRWI (1951)**
olej, 70 × 100
83. **CYRK (1958)**
olej, 118 × 149

CYRK (1958)

MAKOWSKI ZBIGNIEW

Ur. Warszawa, 1930

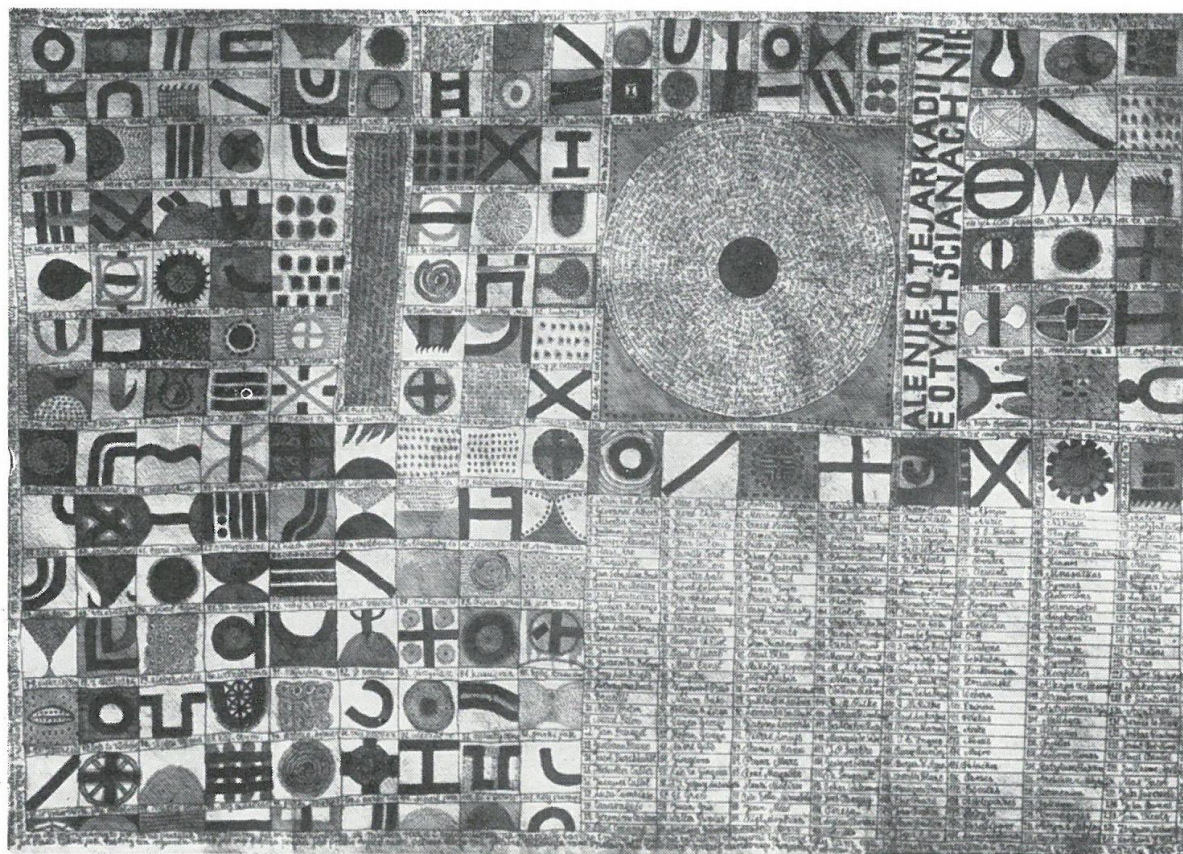
W 1956 ukończył studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Brał udział w III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (Warszawa, 1959). Wystawy indywidualne w Warszawie w 1957, 1958 i 1962. Prace w zbiorach państwowych i prywatnych w kraju i za granicą. Mieszka w Warszawie.

84. RYSUNEK ZE SPIRALĄ (1962)
tusz, 58 × 83

85. „219” (1962)
tusz, 58 × 83

86. RYSUNEK PROSTOKĄTNY Z DWOMA CZARNYMI OKRĘGAMI (1962)
tusz, 58 × 83

RYSunEK ZE SPIRALĄ (1962)

MALCZEWSKI JACEK

Ur. Radom, 1854, zm. Kraków, 1929

Studiował w latach 1873—1878 w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie oraz w latach 1876—1877 w Paryżu. Od 1897 był profesorem Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w latach 1912—1914 — rektorem. Brał udział głównie w wystawach Towarzystwa „Sztuka”. Z ważniejszych wystaw indywidualnych: Lwów 1903; jubileuszowe w latach 1924—1926 w Krakowie, Poznaniu, Warszawie i Lwowie; Kraków 1939. Dzieła w wielu muzeach w kraju oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

87. NATCHNIENIE MALARZA (1897)

olej, 80 × 63

Wł. T.P.S.P., Kraków

88. THANATOS (1898)

olej, 125 × 74

Wł. Leonard Roszkowski, Kraków

89. PORTRET ERAZMA BARĄCZA (1907)

olej, 69 × 85

Muzeum Narodowe, Kraków

90. INTERMEZZO (1918)

olej, 100 × 69

Muzeum Sztuki, Łódź

THANATOS (1898)

MARKOWSKI EUGENIUSZ

Ur. Warszawa, 1912

Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W czasie wojny przebywał na Węgrzech i we Włoszech, gdzie współpracował z tygodnikiem satyrycznym „Travaso” i brał udział w jego wystawach. Od 1945 przedstawiciel „Polpresu” w Rzymie, potem w służbie dyplomatycznej we Włoszech i w Kanadzie, skąd na stałe wraca do kraju w 1956 r. We Włoszech był członkiem „Libera Associazione Arti Figurative” i brał udział w wystawach tej grupy oraz rzymskiego „Art Clubu”. Wystawiał na Quadriennale w Rzymie 1948. Uczestniczył w wystawie satyry na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Wystawa indywidualna — Warszawa, Kraków, Sopot, Szczecin 1962. Prace w Muzeach Narodowych w Warszawie i Poznaniu.

91. JEŹDŹCY APOKALIPSY (1960)
olej, 100 × 65
Muzeum Narodowe, Warszawa
92. TRĘBACZE (1960)
olej, 55 × 96
93. LUDZIE Nr I
olej, 132 × 100
Muzeum Narodowe, Poznań
94. WSPÓLNA KARIERA (1961)
olej, 82 × 100
Muzeum Narodowe, Warszawa

SZARŻA (SAMOSSIERA) (1960)

MIANOWSKI LUCJAN

Ur. Strzemieszyce, 1933

Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, później (1959—60) — w Ecole Supérieure des Beaux-Arts w Paryżu. Od 1955 bierze udział we wszystkich ważniejszych wystawach malarstwa i grafiki, m.in. w Salonie Marcowym, Zakopane 1959; III Wystawa Sztuki Nowoczesnej, Warszawa 1959; I Biennale Grafiki, Kraków 1960. Za granicą wystawiał w NRD 1956, we Włoszech 1957—1961, w Szwajcarii, na Węgrzech, w NRF, Norwegii 1958, na VI Biennale w Sao Paulo 1961, na Biennale Grafiki w Lugano 1962. Wystawa indywidualna w Paryżu w 1960 r. Prace w zbiorach państwowych w kraju, w Muzeach Narodowych w Warszawie i Krakowie, a także w Bibliotece Kongresu w Waszyngtonie, w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Sao Paulo, ponadto w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą. Mieszka w Nowej Hucie.

95. KATEDRA—WYKOPALISKO V (1961)
litografia, 50 × 39
96. KATEDRA—WYKOPALISKO VIII (1961)
litografia, 63 × 38
97. KATEDRA—WYKOPALISKO XII (1962)
litografia, 60 × 44
98. KATEDRA—WYKOPALISKO XIV (1962)
litografia, 63 × 38

KATEDRA — WYKOPALISKO XII (1962)

MIKULSKI KAZIMIERZ

Ur. Kraków, 1918

Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Współzałożyciel teatru CRICOT II. Bierze udział w ważniejszych wystawach „Grupy Krakowskiej” oraz w I, II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957, 1959), w Salonie Marcowym (Zakopane 1957, 1958). Wystawy indywidualne w Krakowie (1959), Nowej Hucie, Wrocławiu (1960). Za granicą wystawiał w Nowym Jorku i Chicago (1946—1947), w Pradze (1947), w New Delhi (1956), w Brukseli (1956), Berlinie (1956), w Jugosławii (1957), Wenecji i Genewie (1959) oraz w Paryżu (1961). Prace w Muzeach Narodowych w Warszawie i Krakowie, w Muzeum Sztuki w Łodzi, w muzeach Bytomia i Szczecina, a także w zbiorach prywatnych w kraju i w USA. Mieszka w Krakowie, zajmuje się również scenografią.

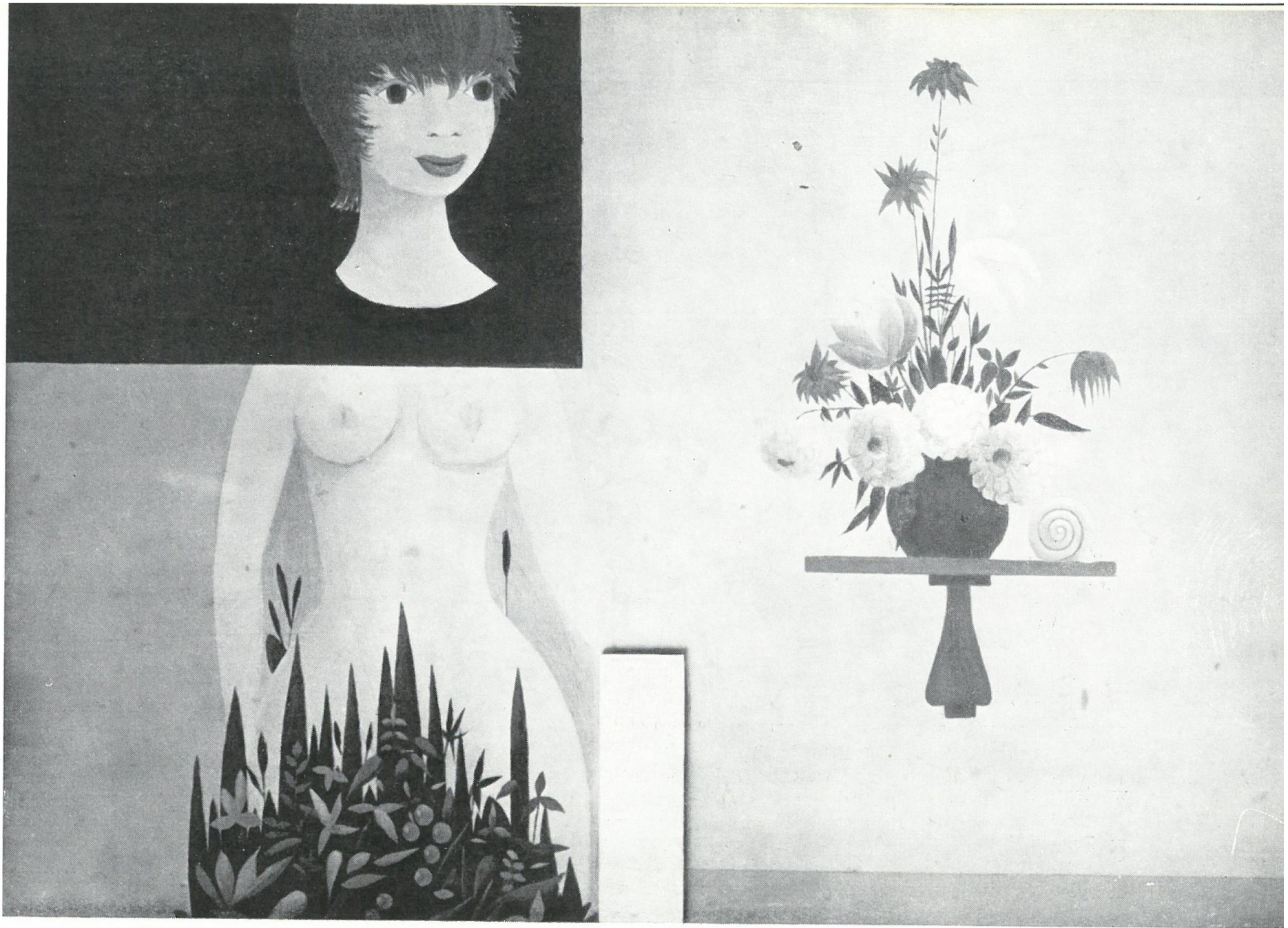
Essen
1962

99. ZMIERZCH W KAŻDĄ SOBOTĘ (1953)
olej, 59 × 39,5

100. NIEBEZPIECZEŃSTWO CZERNI (1954)
olej, 140 × 105

101. PERŁA (1960)
olej, collage, 66,5 × 47

102. KAPIEL (1961)
olej, collage, 50,5 × 71

KAPĚL (1961)

MRÓZ DANIEL

Ur. Kraków, 1917

Studia scenografii i grafiki w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Pracuje jako rysownik i ilustrator książek i czasopism. Brał udział w ważniejszych wystawach „Grupy Krakowskiej”, m. in. w wystawie „Symbolizm i Surrealizm”, Kraków 1958. Wystawiał w Paryżu i w Brukseli w 1957. Wystawa indywidualna w Krakowie w 1959. Prace w Muzeum Narodowym w Warszawie oraz w krajowych zbiorach państwowych i prywatnych. Mieszka w Krakowie.

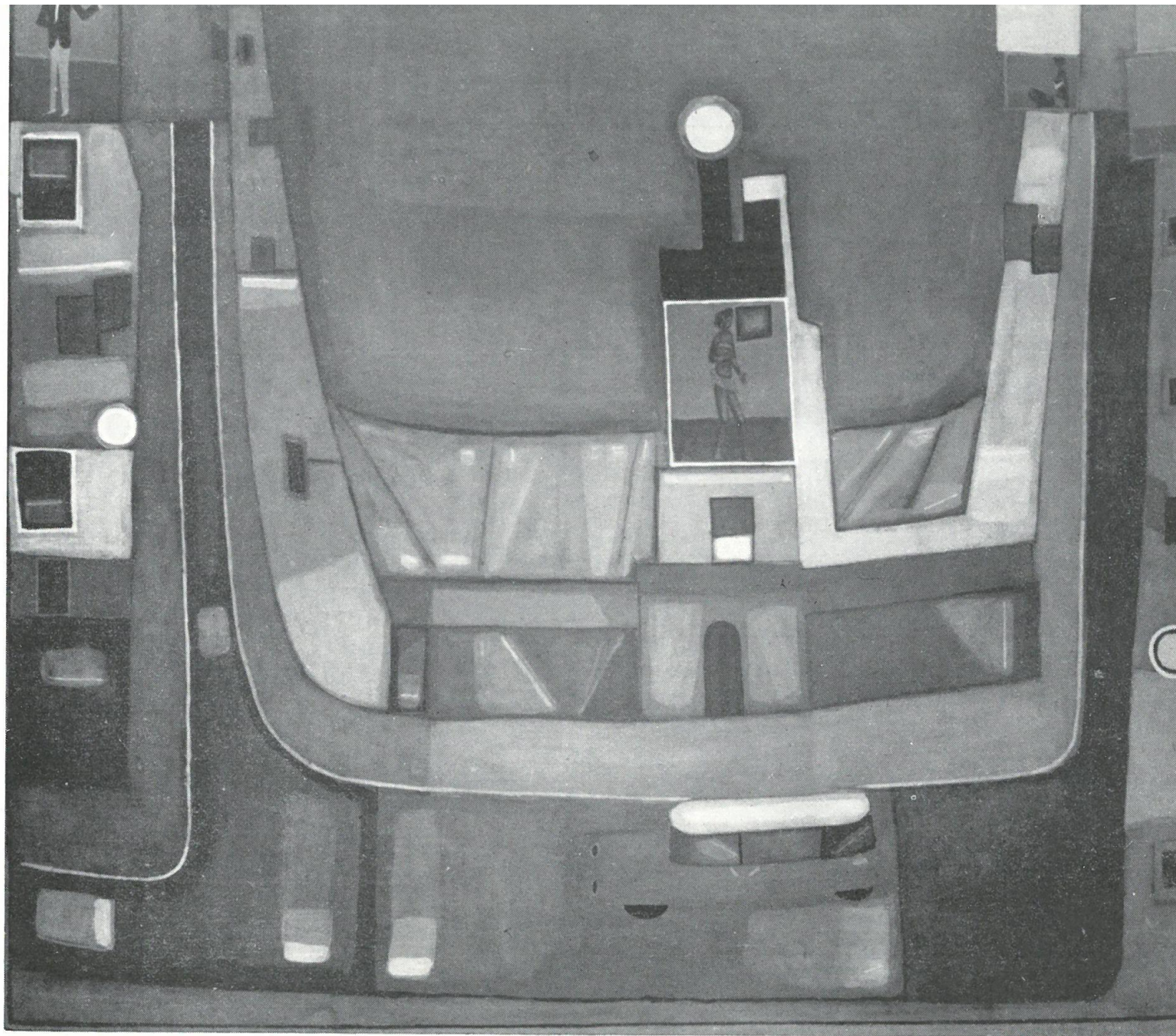
103. ILUSTRACJA DO OPOWIADAŃ SŁ. MROŻKA (1961)
collage, 32 × 20
104. ILUSTRACJA DO OPOWIADAŃ SŁ. MROŻKA (1961)
collage, 32 × 20
105. ILUSTRACJA DO OPOWIADAŃ SŁ. MROŻKA (1961)
collage, 32 × 20
106. ILUSTRACJA DO OPOWIADANIA H. P. LOVECRAFTA P.T. „ZIMNO” (1961)
collage, 29 × 20

NOWOSIELSKI JERZY

Ur. Kraków, 1923

Studia w Instytucie Sztuk Plastycznych i w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Wystawia z „Grupą Krakowską”, m.in. brał udział w I, II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1958, 1957, 1959), w Salonie Marcowym (Zakopane 1958, 1959), wystawie „Od Młodej Polski do naszych dni” (1959) i w wystawie malarstwa na XV-lecie PRL. Za granicą wystawiał w Czechosłowacji (1949), na XXVIII Biennale w Wenecji (1956), NRD (1956 i 1957), USA i Jugosławii (1957), w Wenecji, Genewie, Holandii, Danii oraz na V Biennale w Sao Paulo (1959). Był przedstawiony do nagrody Fundacji im. Guggenheima w 1960, brał udział w wystawach polskiego malarstwa w Chicago, w Paryżu i w Nowym Jorku (1961). Wystawy indywidualne: Kraków (1956, 1960), Łódź (1956, 1957), Warszawa (1957, 1961), Paryż (1960), Wrocław (1960). Prace w Muzeach Narodowych w Warszawie, Krakowie, w Muzeum Sztuki w Łodzi, w Muzeum w Częstochowie oraz w zbiorach prywatnych w kraju, w Kanadzie i USA. Mieszka w Łodzi, gdzie wykłada w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych.

107. KOBIEȚA EGIPSKA (1958)
tempera, 51 × 65
108. PEJZAŻ (1962)
tempera, 70 × 80
109. KWARTET (1962)
tempera, 70 × 80
110. TAJEMNICE NARZECZONYCH (1962)
tempera, 59,5 × 44,5

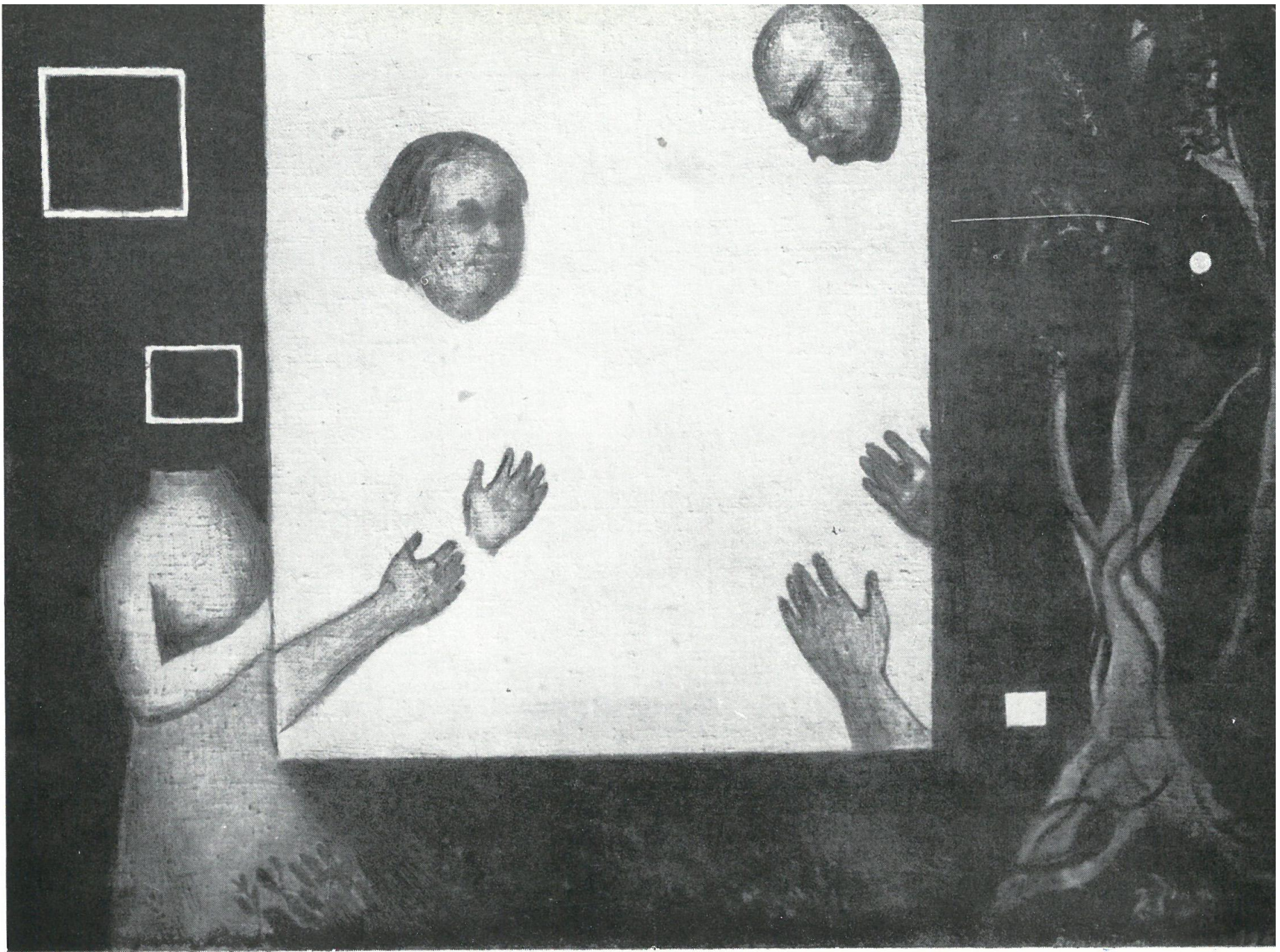
PEJZAŽ (1962)

ROSENSTEIN ERNA

Ur. Lwów, 1913

Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Wiedniu i w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Bierze udział w ważniejszych wystawach „Grupy Krakowskiej”, a także w I, II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957, 1959), w wystawie malarstwa na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Wystawiała w Paryżu w 1960 r. Wystawa indywidualna w Warszawie (1958). Prace w Muzeach Narodowych w Warszawie i w Krakowie oraz w zbiorach prywatnych w kraju. Mieszka w Warszawie.

111. EKRANY (1951)
olej, 48 × 64
112. POMNIKI (1955)
olej, 80 × 60
113. ŚLAD (1957)
olej, 120 × 85
114. ROZMOWA Z ARCHEOLOGIEM (1961)
olej, 88 × 110

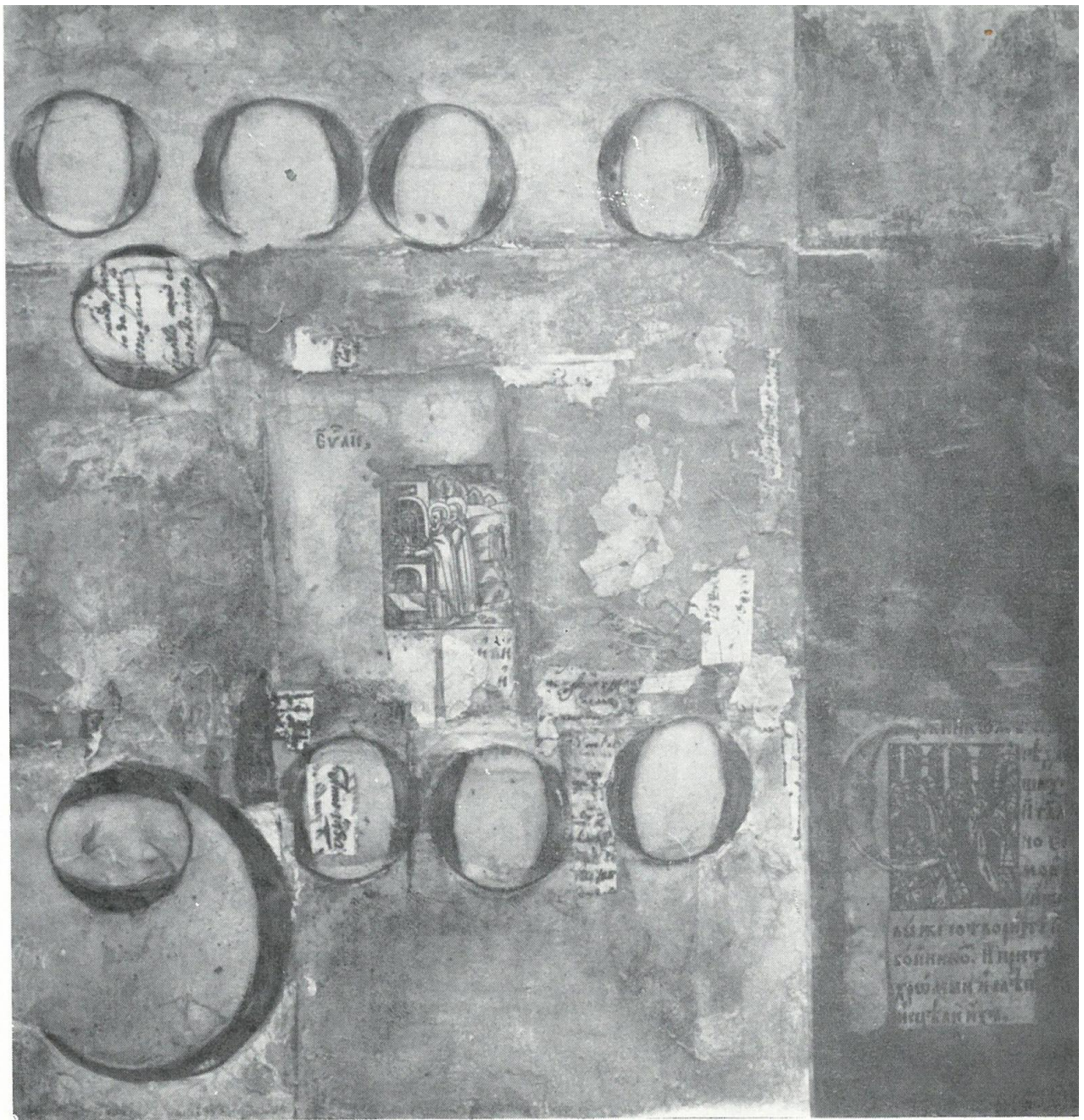
EKRANY (1951)

RUDOWICZ TERESA

Ur. Toruń, 1928

Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Od 1956 r. wystawia z „Grupą Krakowską”, bierze też udział w II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1957, 1959), w Salonach Marcowych (Zakopane 1958, 1959). Wystawa indywidualna Kraków 1958. Za granicą brała udział w wystawach sztuki polskiej w Jugosławii (1957), Paryżu (1959), Nowym Jorku (1961). Prace jej były wystawiane w Rzymie i Los Angeles. Prace w zbiorach państwowych i prywatnych w kraju, we Włoszech i w USA. Mieszka w Krakowie.

115. NR 62-6 (1962)
techn. miesz., 75 × 135
116. NR 62-8 (1962)
techn. miesz., 90 × 125
117. NR 62-10 (1962)
techn. miesz., 53 × 50

NR 62—10 (1962)

SCHULZ BRUNO

Ur. Drohobycz 1892, zm. Drohobycz, 1942

Pisarz i malarz. Studia architektury odbywał na Politechnice Lwowskiej (1910—1914), dwa lata studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Wiedniu. Brał udział w wystawach zbiorowych we Lwowie (1930, 1931, 1935). Ilustrował również wydane przed wojną swoje „Sanatorium pod klepsydrą”. Był nauczycielem rysunku w gimnazjum w Drohobyczu. Zamordowany przez hitlerowców w 1942. Prace w Muzeum Narodowym w Warszawie i Żydowskim Instytucie Historycznym oraz w zbiorach prywatnych.

118. **KOBIETY SADYSTKI (1919)**
ołówek, 27 × 39
Wł. Żydowski Instytut Historyczny, Warszawa
119. **ODWIEDZINY (1926)**
tusz, ołówek, 15 × 17
Wł. E. Podhorizer-Sandel, Warszawa
120. **KATARYNIARZ NA PODWÓRZU (1936)**
tusz, 15 × 20
Wł. Żydowski Instytut Historyczny, Warszawa
121. **RYSUNEK**
tusz,
Wł. Żydowski Instytut Historyczny, Warszawa

ODWIEDZINY (1926)

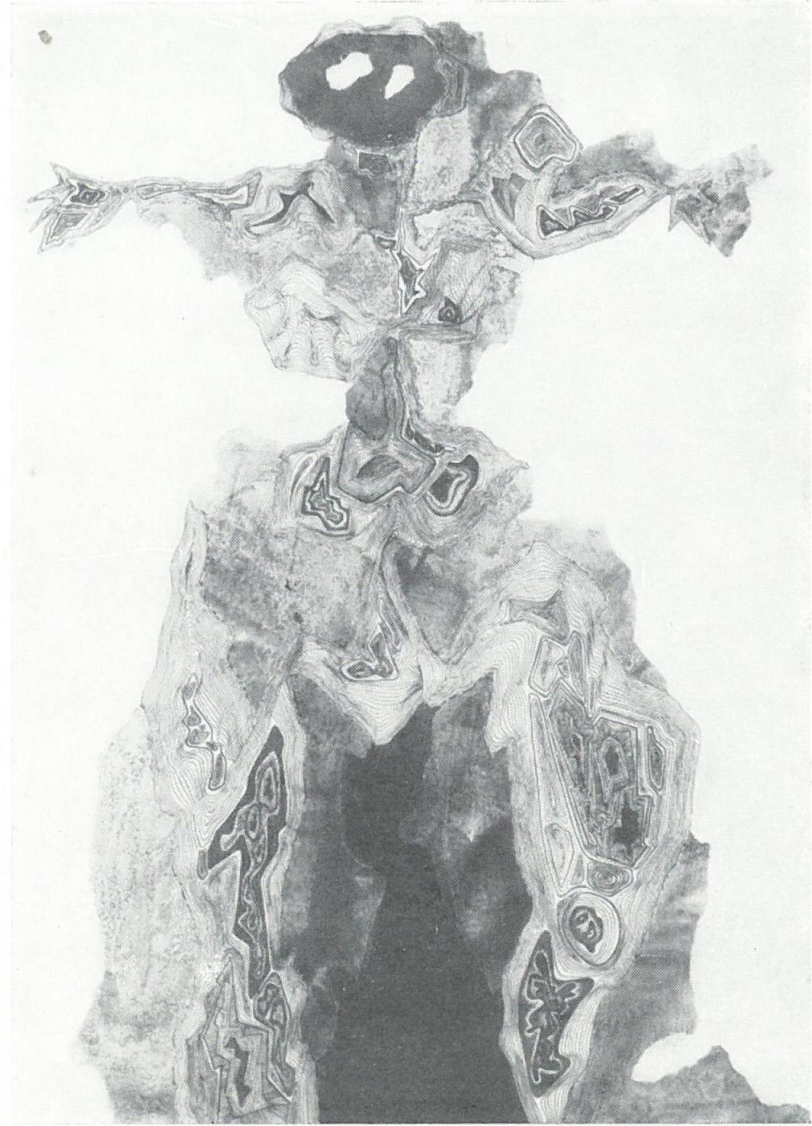
SKARŻYŃSKI JERZY

Ur. Kraków, 1924

Uprawia malarstwo, ilustrację książkową, scenografię. Wystawia na wszystkich ważniejszych wystawach „Grupy Krakowskiej”, a także m. in. na I Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948), na wystawie „Symbolizm i Surrealizm” (Kraków, 1958). Prace w zbiorach państwowych i prywatnych. Mieszka w Krakowie.

122. PANI A. (1958)
tusz, 49 × 67,5
Wł. Ludwik J. Kern, Kraków
123. OPUSZCZONE MIASTO (1959)
tusz, 58 × 48
Wł. Jacek Stwora, Kraków
124. PENELOPA (1961)
tusz, collage, 67 × 47,5
125. URODZINY INFANTKI (1961)
tusz, collage, 50 × 69

PENELOPA (1961)

SPYCHALSKI JAN

Ur. Czeszew, 1893, zm. Poznań, 1946.

Malarz samouk, uprawiał też twórczość literacką i publicystyczną. Studia filozoficzne w Krakowie i Berlinie do 1918 r. Od 1920 r. pracownik Biblioteki Uniwersyteckiej w Poznaniu. Związany z grupą „Bunt” powstałą podczas I wojny światowej w Poznaniu. Od 1936 r. brał udział w kilku wystawach. Pośmiertna wystawa prac odbyła się w Poznaniu w 1956 r., następna tamże w 1958 r. Wystawy retrospektywne w Sopocie, Warszawie, Budapeszcie, Berlinie (1956—1960). Obrazy jego były eksponowane na wystawach polskiego malarstwa w Wenecji i Genewie (1959). Dzieła w Muzeach Narodowych w Warszawie i Poznaniu, w Muzeum Pomorza Zachodniego w Szczecinie oraz w zbiorach prywatnych.

126. TOPOLE (1932)
olej, 51 × 61
Wł. Antonina Spychalska, Poznań
127. CYRK (1933)
olej, 28 × 34
Wł. Antonina Spychalska, Poznań
128. PRZY BRAMIE DĘBIŃSKIEJ (1935)
olej, 45 × 55
Muzeum Narodowe, Poznań
129. STARY FORT (1936)
olej, 47 × 52
Wł. Antonina Spychalska, Poznań
130. REWOLUCJA (1946)
olej, 53 × 45
Wł. Antonina Spychalska, Poznań

STARY FORT (1936)

STAJUDA JERZY

Ur. Warszawa, 1936

Malarz, krytyk. Studiował na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej w latach 1952—1959.

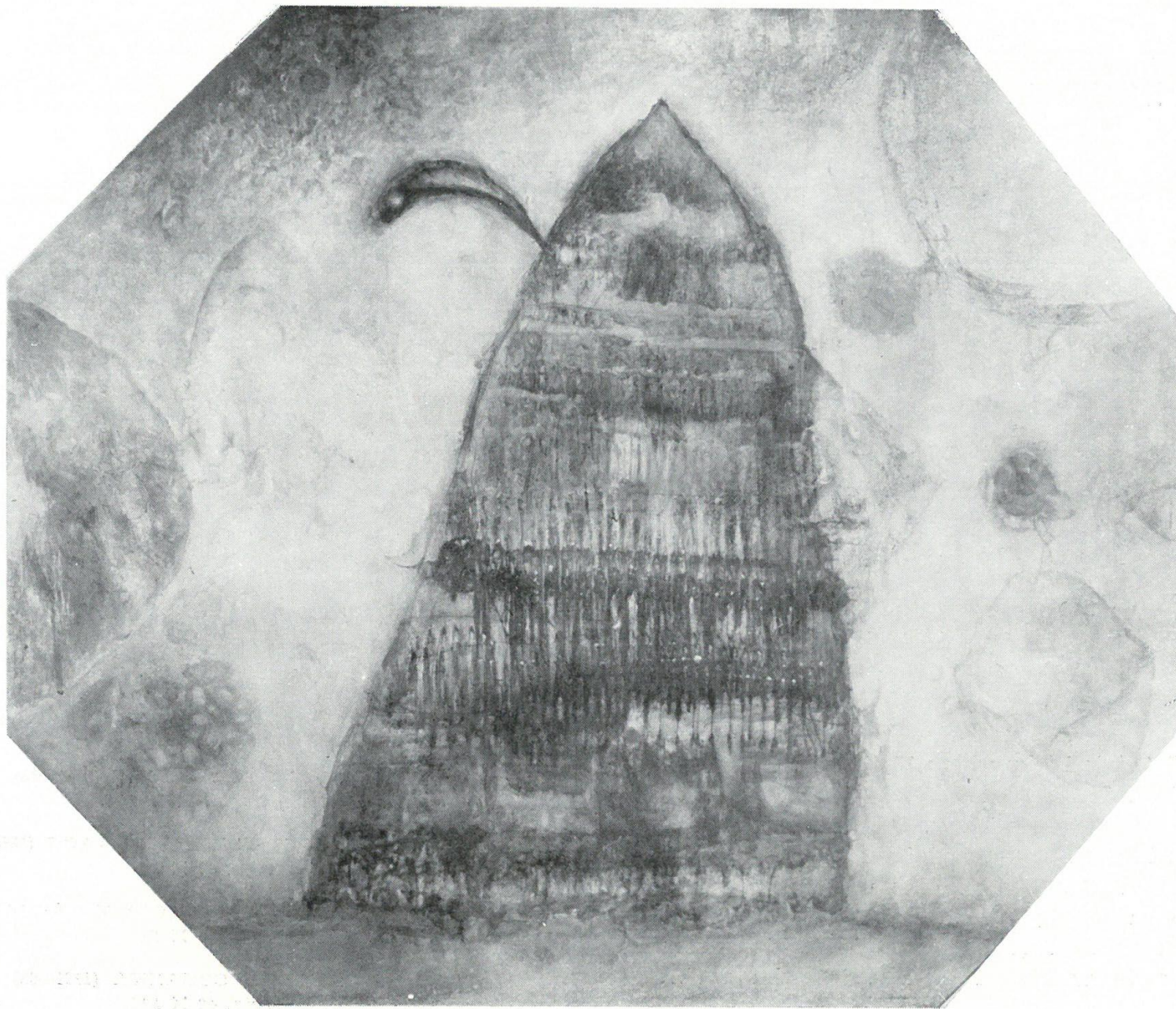
Wystawa indywidualna jego prac odbyła się w 1957 r. w Warszawie i w Gdańsku. Mieszka w Warszawie.

131. TRĄBA (1958)
olej, 93 × 71

132. WIEŻA BABEL (1960)
olej, 45 × 43 × 64

133. MAHOMET (1961)
olej, 76 × 100

WIEŻA BABEL (1960)

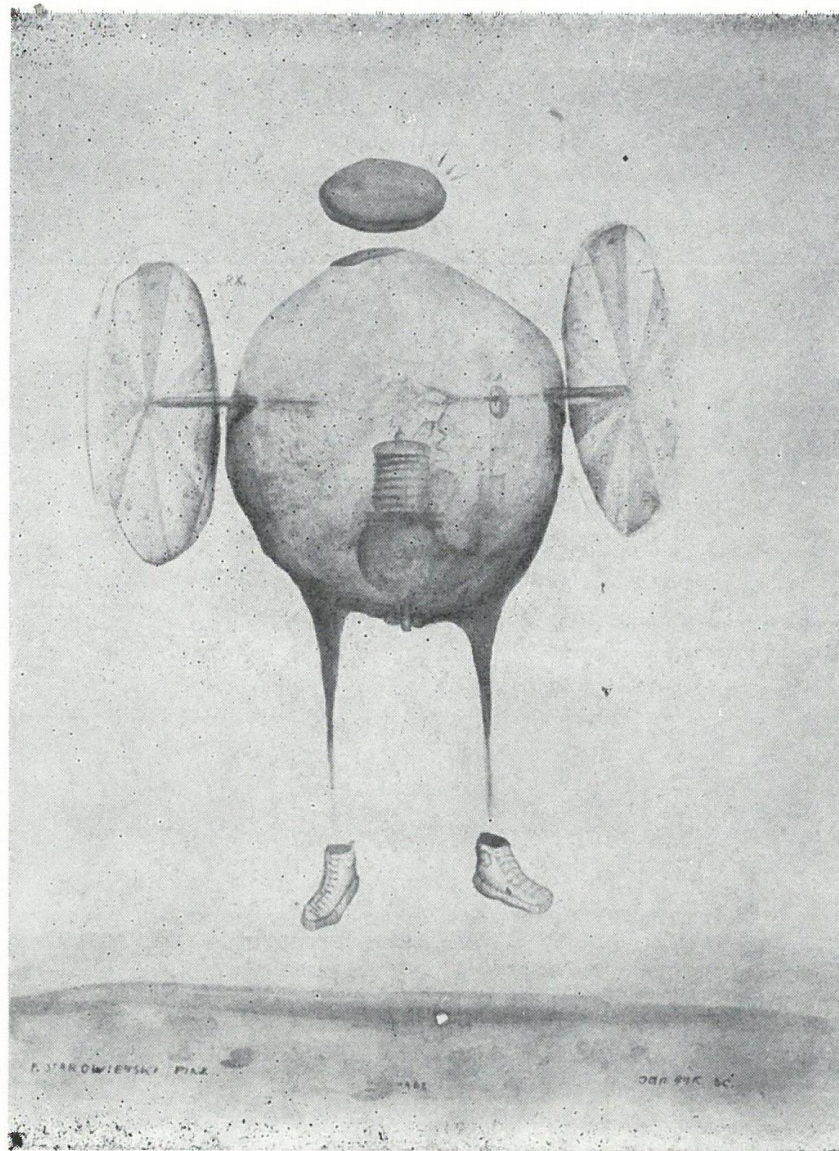

STAROWIEYSKI FRANCISZEK

Ur. Warszawa, 1930

Grafik, rysownik, scenograf. Studiował malarstwo w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, dyplom uzyskał w Warszawie w 1955. Brał udział w licznych wystawach plakatu w kraju. Uczestniczył w wystawach grafiki, satyry oraz plakatu na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Wystawiał na pokazach plakatu polskiego za granicą oraz na II Biennale Młodych w Paryżu w 1961 r. Wystawy indywidualne miał w Warszawie w 1959 i 1962 r. Mieszka w Warszawie.

134. POMOCE SZKOLNE (1960–62)
tusz, 8 rys., 21 × 14,5
135. POSTAĆ W TRAMPKACH (1961–62)
akwarela, 42 × 29
136. POSTAĆ ŚCIĄGNIĘTA ŚRUBĄ (1961–62)
akwarela, 42 × 29
137. HANKA CYGANKA (1961–62)
akwarela, 42 × 29

POSTAĆ W TRAMPKACH (1961—62)

STERN JONASZ

Ur. Kałusz, 1904

W 1934 r. ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie. Był współtwórcą „Grupy Krakowskiej” w 1930 r. Brał udział w wystawach Grupy przed i po wojnie. Wystawiał także m. in. na I, II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957, 1959), I i II Salonie Marcowym (Zakopane, 1958, 1959), na wystawie „Od Młodej Polski do naszych dni” (Warszawa, 1959), na wystawie malarstwa na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Wystawę indywidualną miał w Sopotcie w 1956 r. Za granicą wystawiał w Moskwie, Charkowie (1940), Brukseli (1956), Monachium (1957), Jugosławii (1957), Egipcie (1958), Nowym Jorku (1961 i 1962), w Danii (1962). Prace w Muzeach Narodowych w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Pomorza Zachodniego w Szczecinie, w zbiorach państwowych i prywatnych w kraju oraz w Szwecji, Włoszech i USA. Mieszka w Krakowie, gdzie jest profesorem Akademii Sztuk Pięknych.

138. MONOTYPIA I (1948)

34 × 27

139. MONOTYPIA II (1948)

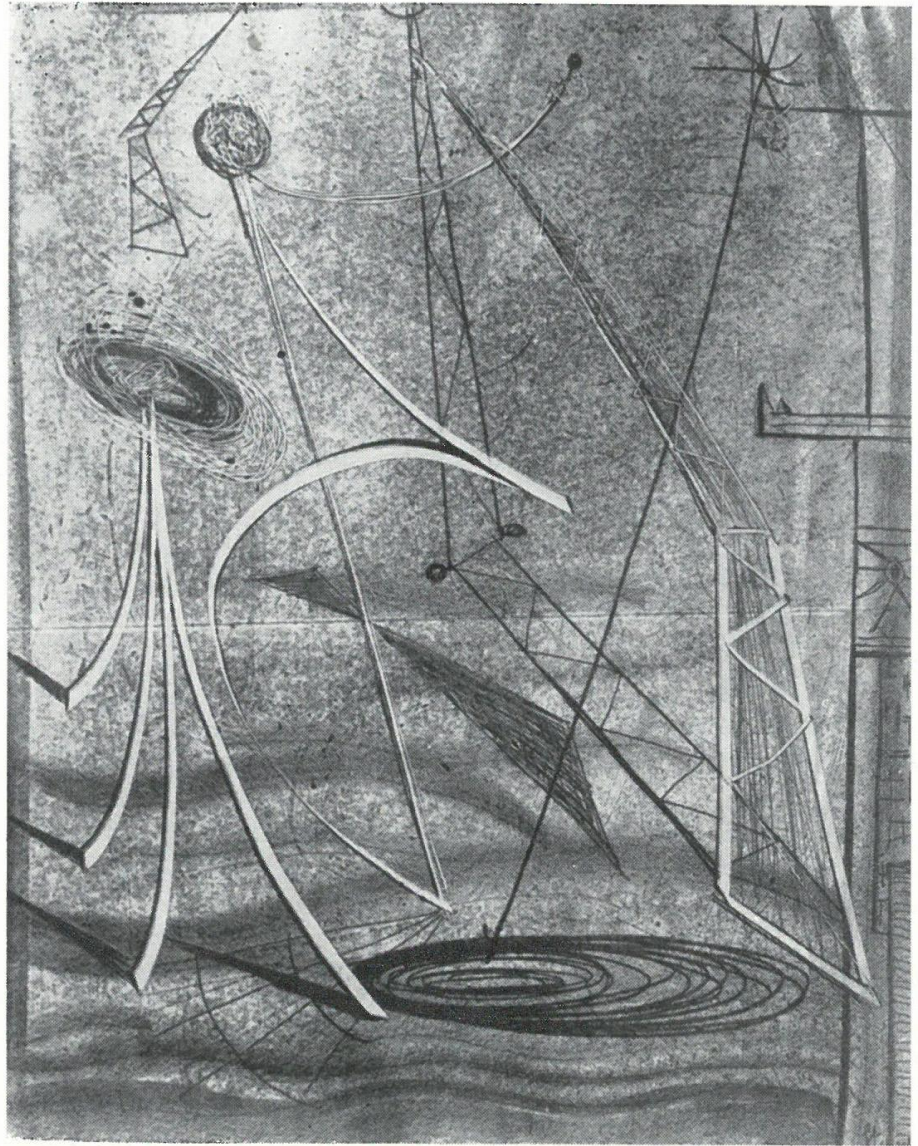
34 × 27

140. DEKALKOMANIA I (1953)

37 × 29

141. DEKALKOMANIA II (1953)

37 × 29

MONOTYPIA I (1948)

STRUMIŁŁO ANDRZEJ

Ur. Wilno, 1928

Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi (1945—1947) i w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, którą ukończył w 1950. Od 1951 r. bierze udział w wystawach zbiorowych, m. in. w Salonie Marcowym (Zakopane, 1958), w wystawie „Od Młodej Polski do naszych dni” (Warszawa, 1959). Wystawy indywidualne w Warszawie w 1955 i 1958. Za granicą wystawiał m. in. w Berlinie (1949, 1956), w Chinach, ZSRR, Indii (1956), Austrii (1958). Prace w Muzeum Narodowym w Warszawie oraz w zbiorach państwowych i prywatnych w kraju. Mieszka w Warszawie.

142. STATEK (1962)
olej, 82 × 65

143. STATKI (1962)
olej, 40 × 100

144. „H” (1962)
olej, 92 × 130

„H” (1962)

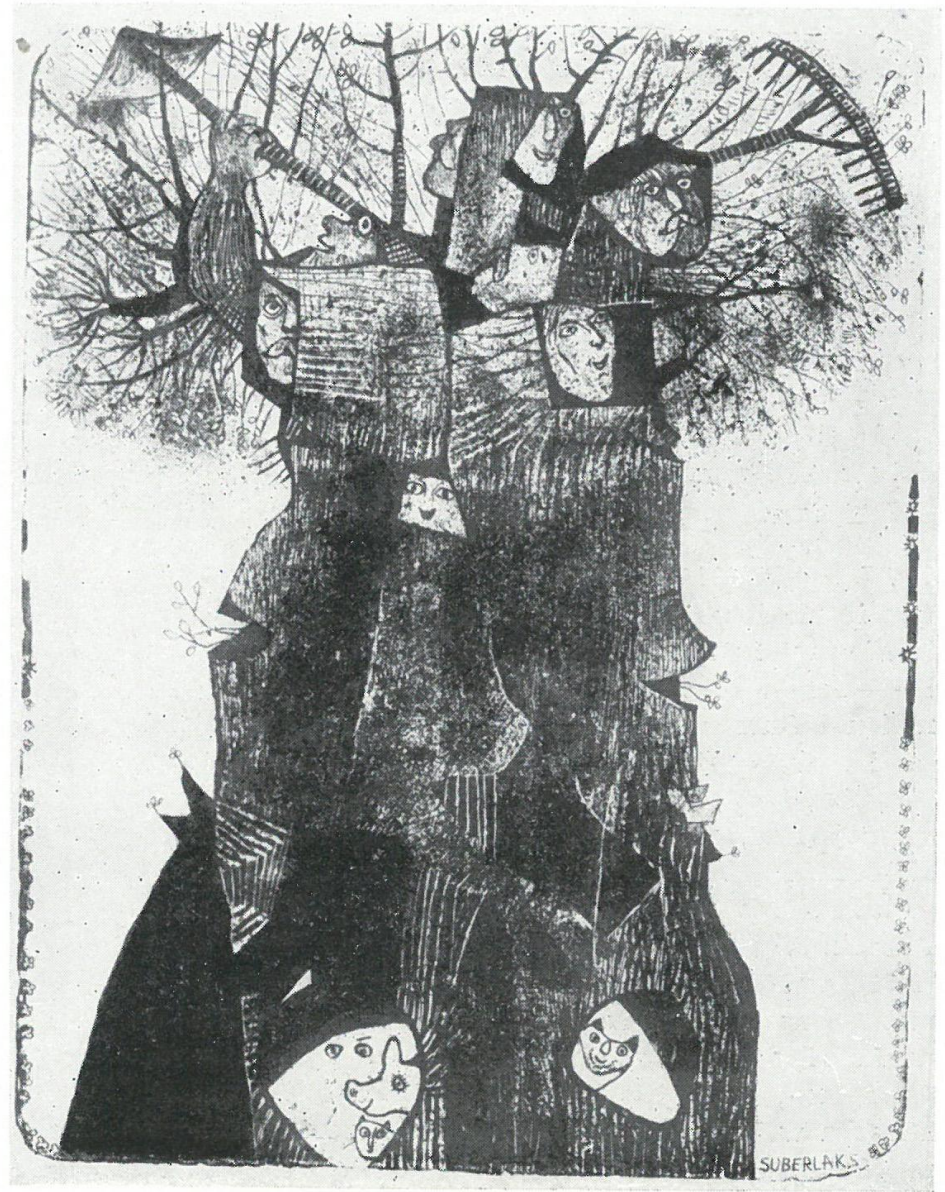
SUBERLAK STEFAN

Ur. Piotrowice, 1928

Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Od 1952 wystawia na pokazach zbiorowych grafiki polskiej, m. in. na wystawie grafiki na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Wystawy indywidualne miał w Katowicach (1956, 1958), w Krakowie i Warszawie (1960). Uczestniczy w wystawach polskiej grafiki za granicą w Szwecji (1958), w NRF, Islandii, Francji, ZRA, Indii, Anglii, Japonii, Afryce Południowej (1959), w Chinach, Korei, Mongolii (1960), Włoszech (1961). Bierze udział w międzynarodowych wystawach grafiki w Ljubljanie, Lugano i Wiedniu (1959) oraz w VI Biennale w Sao Paulo (1961). Prace w zbiorach państwowych, w Muzeum Narodowym w Warszawie, w muzeach w Bydgoszczy i Bytomiu oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

145. GŁOWA SOŁTYSA II (1959)
linoryt, 71 × 55
146. ZACMIENIE KONIA (1961)
linoryt, 50 × 70
147. GROMADA (1961)
linoryt, 70 × 50
148. WIOSNA III (1962)
litografia, 71 × 55

WIOSNA III (1962)

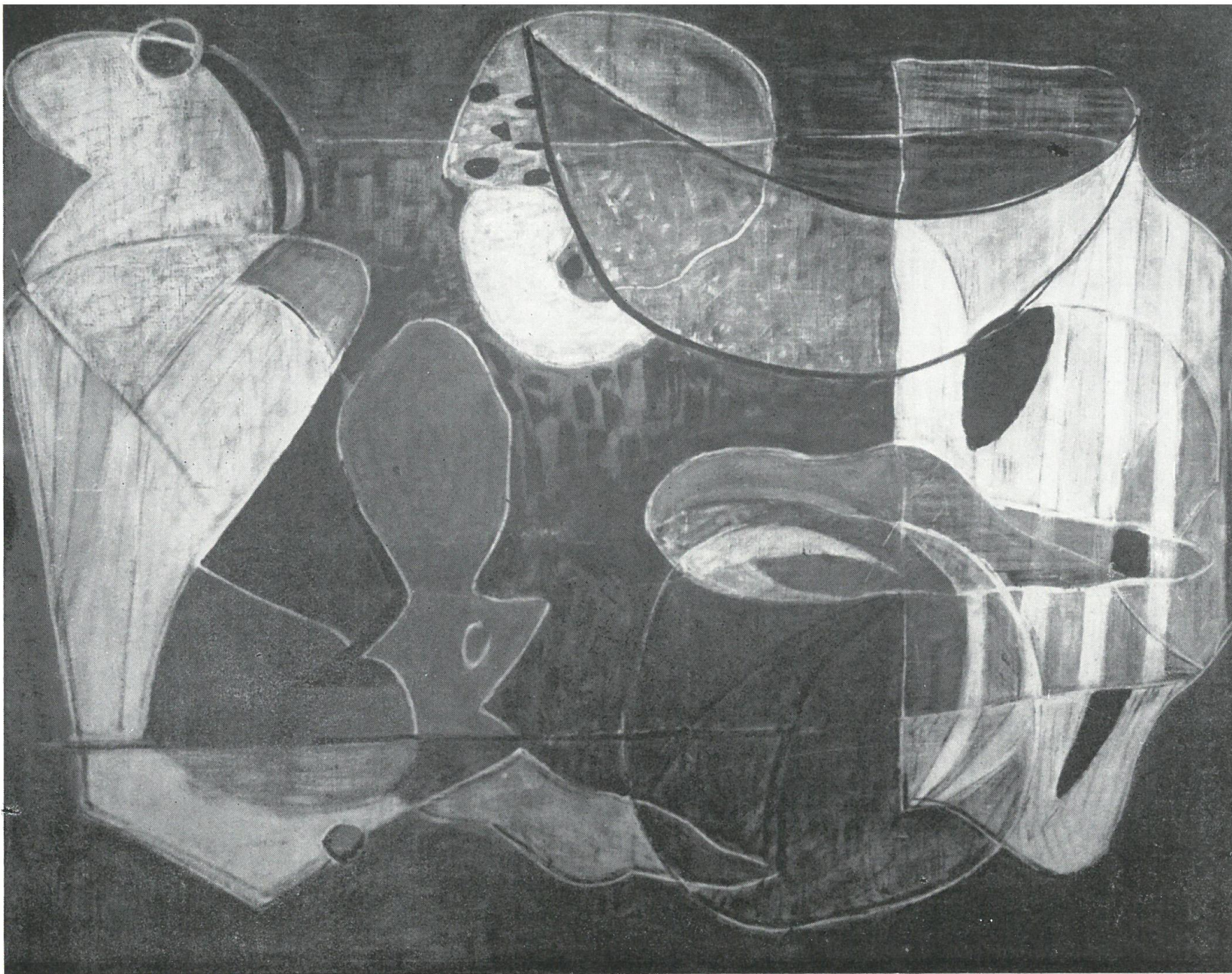

SZWACZ BOGUSŁAW

Ur. Leżajsk, 1912

Studia ukończył w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w 1937. Dalsze studia odbywał w latach 1947—1948 w Paryżu, gdzie należał do grupy „International Surrealistes Revolutionnaires”. Bierze udział m. in. w wystawie „Grupy Młodych Plastyków” (Kraków, 1946), w I, II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957, 1959), w wystawie malarstwa na XV-lecie PRL. Za granicą wystawiał w Chinach, Jugosławii, NRF, USA, Czechosłowacji, Szwajcarii, Francji. Wystawy indywidualne miał w Warszawie (1956), w Belgradzie i Genewie (1959). Prace w Muzeum Narodowym w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi oraz w zbiorach prywatnych Jugosławii, Szwajcarii, Holandii, Szwecji, Chinach i Wenezueli. Mieszka w Warszawie, gdzie jest profesorem Akademii Sztuk Pięknych.

149. NOKTURN (1947)
olej, 85 × 115
150. Z CYKLU „LAURA” (1958)
olej, 131 × 110
151. Z CYKLU „KOSMOS” (1961)
olej, 92 × 60

NOKTURN (1947)

TCHÓRZEWSKI JERZY

Ur. Siedlce, 1928

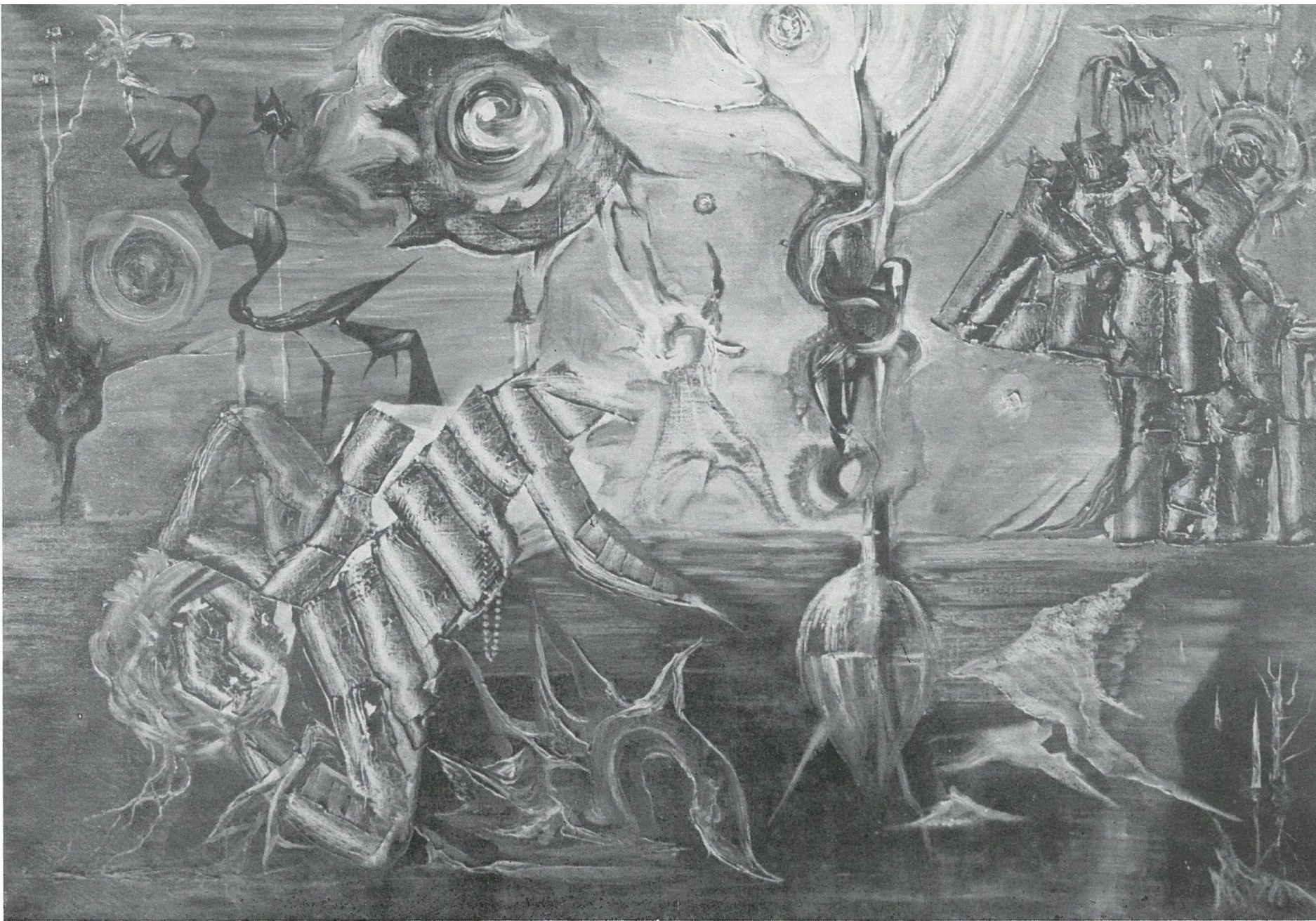
Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w latach 1946—1951. Związany od początku swej aktywności z ruchem awangardowym, uczestniczył w I, II i III Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957, 1959), w Salonie Marcowym (Zakopane 1958, 1959), w wystawie „Od Młodej Polski do naszych dni” (Warszawa, 1959), w wystawach malarstwa, grafiki, plakatu na XV-lecie PRL (Warszawa 1961), w wystawach „Grupy Krakowskiej”. Miał wystawę indywidualną w Warszawie i Łodzi (1957). Od 1956 r. bierze udział w wystawach za granicą: Berlin (1956), New Delhi, Liège, Bruksela, Meksyk (1956), Lugano (1956), Ljubljana, Zagrzeb, Skoplje (1957), Brugges (1958), Wenecja, Monachium, Bonn, Hannover, Düsseldorf, Wystawa Współczesnej Grafiki Polskiej — Paryż, V Biennale w Sao Paulo; Reykjavik, New Delhi, Genewa (1959), Nowy Jork (1961), Nowy Jork i Włochy (1962). Wystawy indywidualne w Brukseli i w Paryżu odbyły się w 1960. Prace w Muzeach Narodowych w kraju oraz w zbiorach prywatnych w Polsce, Belgii, Francji, Włoszech i USA. Mieszka w Warszawie.

152. KOT I KWIAT (1954)
olej, 70 × 100

153. KRAJOBRAZ (1954)
olej, 70 × 100

154. POSTAĆ (1957—59)
olej, 135 × 95

155. OSTRZA (1961)
olej, 140 × 100

KRAJOBRAZ (1954)

TEISSEYRE STANISŁAW

Ur. 1905

Profesor Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Sopocie. Studia artystyczne na Politechnice Lwowskiej odbył w latach 1928—1932. Bierze udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich (m. in. wystawie malarstwa na XV-lecie PRL, Warszawa 1961) oraz za granicą: Szwecja, ZSRR, Włochy, India, Egipt, Francja. Wystawy indywidualne miał we Lwowie (1935, 1937), w Warszawie (1939), w Sopocie i Poznaniu (1957), na Węgrzech, w Czechosłowacji i w NRD (1959). Laureat Nagrody Państwowej III stopnia w 1952 i innych nagród. Prace w Muzeach Narodowych w Warszawie i Poznaniu, w Muzeum w Gdańsku oraz w zbiorach MKiS.

156. SPOTKANIE (1934)
olej, 100 × 81

157. MIĘDZY NOCĄ A DNIEM (1962)
olej, 73 × 92

SPOTKANIE (1934)

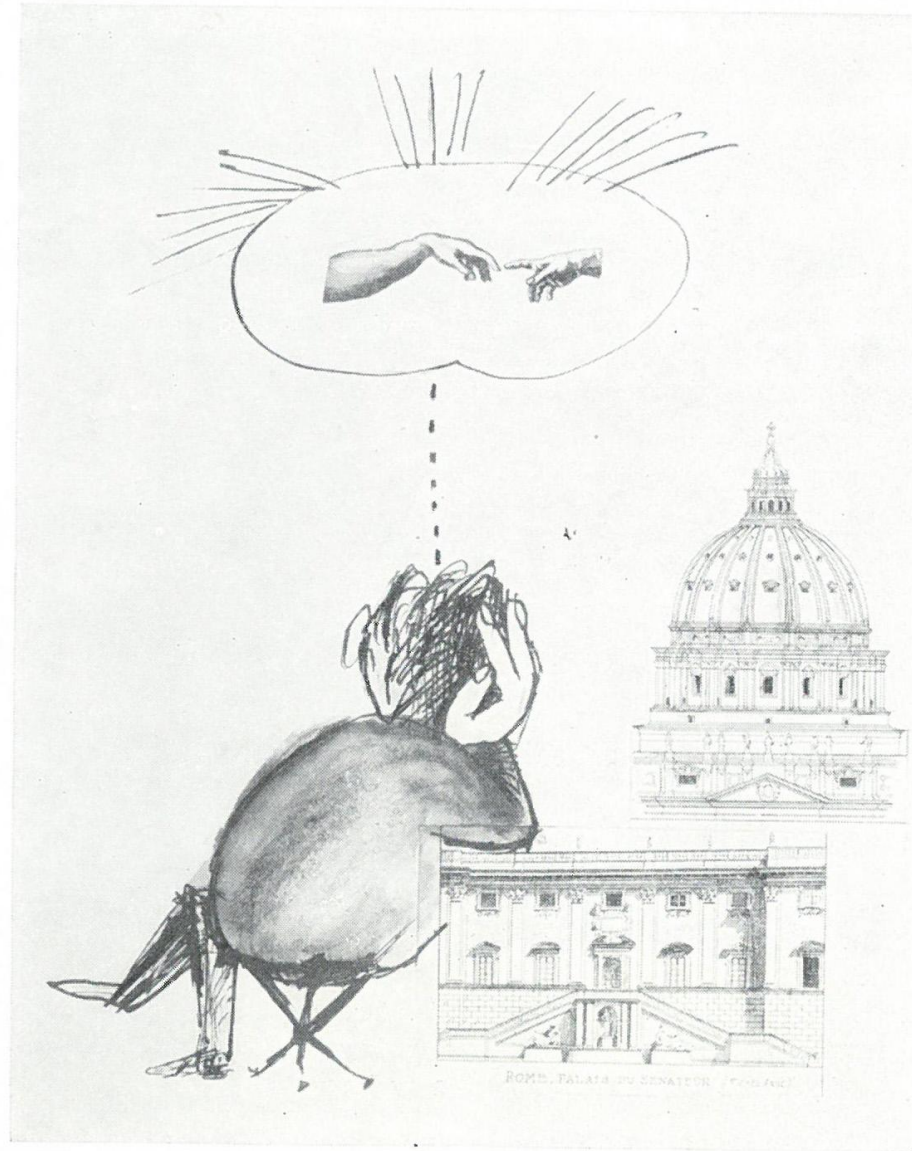
TOMASZEWSKI HENRYK

Ur. Warszawa, 1914

Grafik, scenograf, wystawiennik. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Od 1935 zamieszcza pierwsze rysunki w „Szpilkach”. Plakat uprawia od 1936. Uczestniczy w wystawach ilustracji, grafiki i plakatu w kraju i za granicą, m. in. w Międzynarodowej Wystawie Karykatury w Wiedniu (1955), w wystawach satyry i plakatu na XV-lecie PRL (Warszawa, 1961). Laureat wielu nagród w dziedzinie plakatu, także nagród państwowych. Mieszka w Warszawie, gdzie jest profesorem Akademii Sztuk Pięknych.

- 158. MIASTO (1960)
rys. collage, 27,5 × 19
- 159. ŻEBY CZŁOWIEK WIEDZIAŁ GDZIE MA UPASC
TO BY USIADŁ (1960)
rys. collage, 27,5 × 19
- 160. AUTOPORTRET (1960)
rys. fotogr., 27 × 18
- 161. * * * (1960)
rys. collage, 25 × 19

* * * (1963)

WARZECHA MARIAN

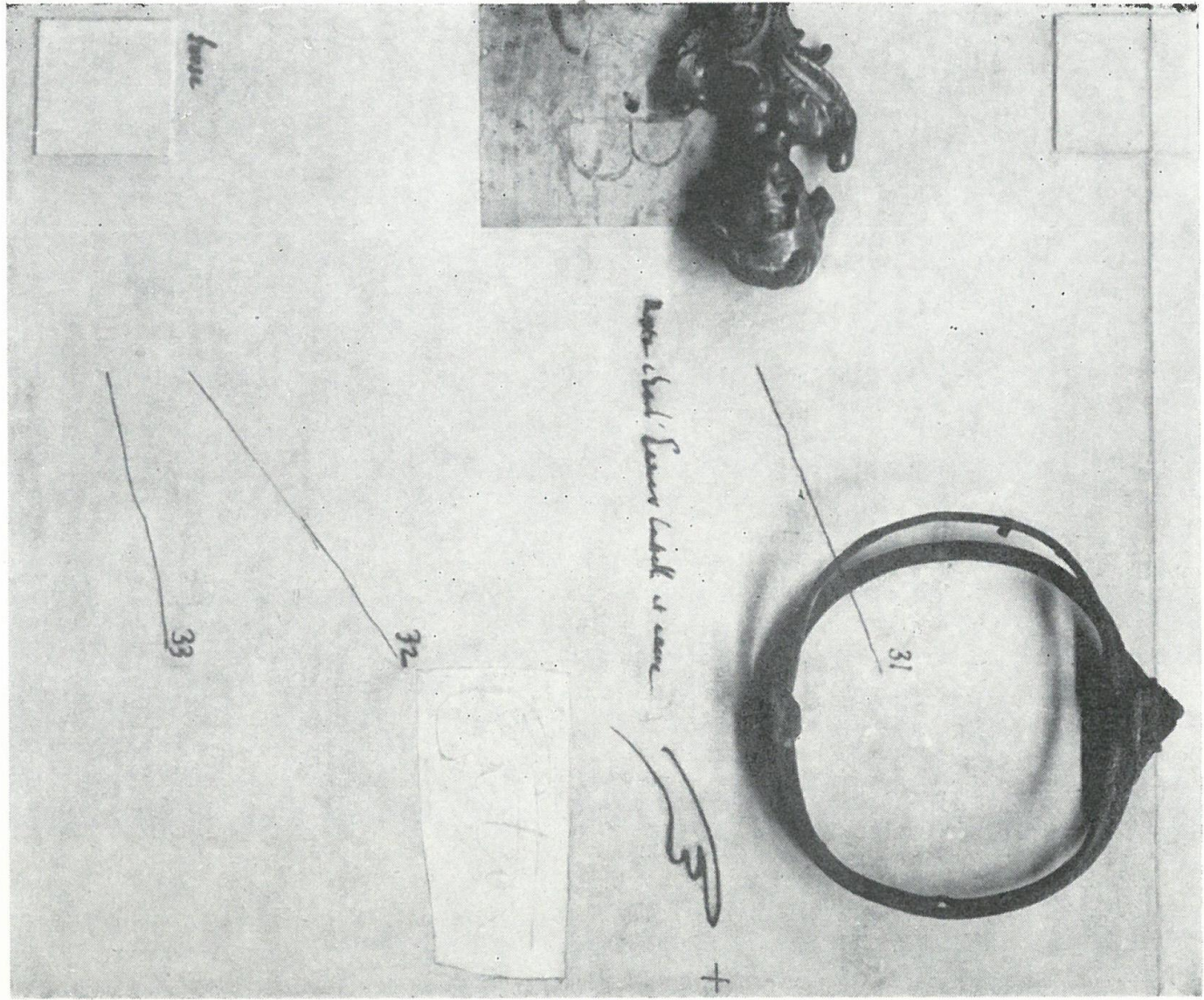
Ur. Kraków, 1930

Studiował scenografię i malarstwo w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, dyplom uzyskał w 1957. Od 1957 wystawia z „Grupą Krakowską”, a także m. in. na II Wystawie Sztuki Nowoczesnej w Warszawie (1957) i wystawie malarstwa na XV-lecie PRL w Warszawie (1961). Za granicą wystawiał w Rzymie i Los Angeles; brał udział w wystawie malarstwa polskiego w Nowym Jorku (1961). Prace w Muzeum w Szczecinie oraz w zbiorach prywatnych we Włoszech, USA, Iraku i Francji. Mieszka w Krakowie.

162. NR 61—28 (1961)
collage, 35 × 47

163. NR 62—20 (1962)
collage, 65 × 80

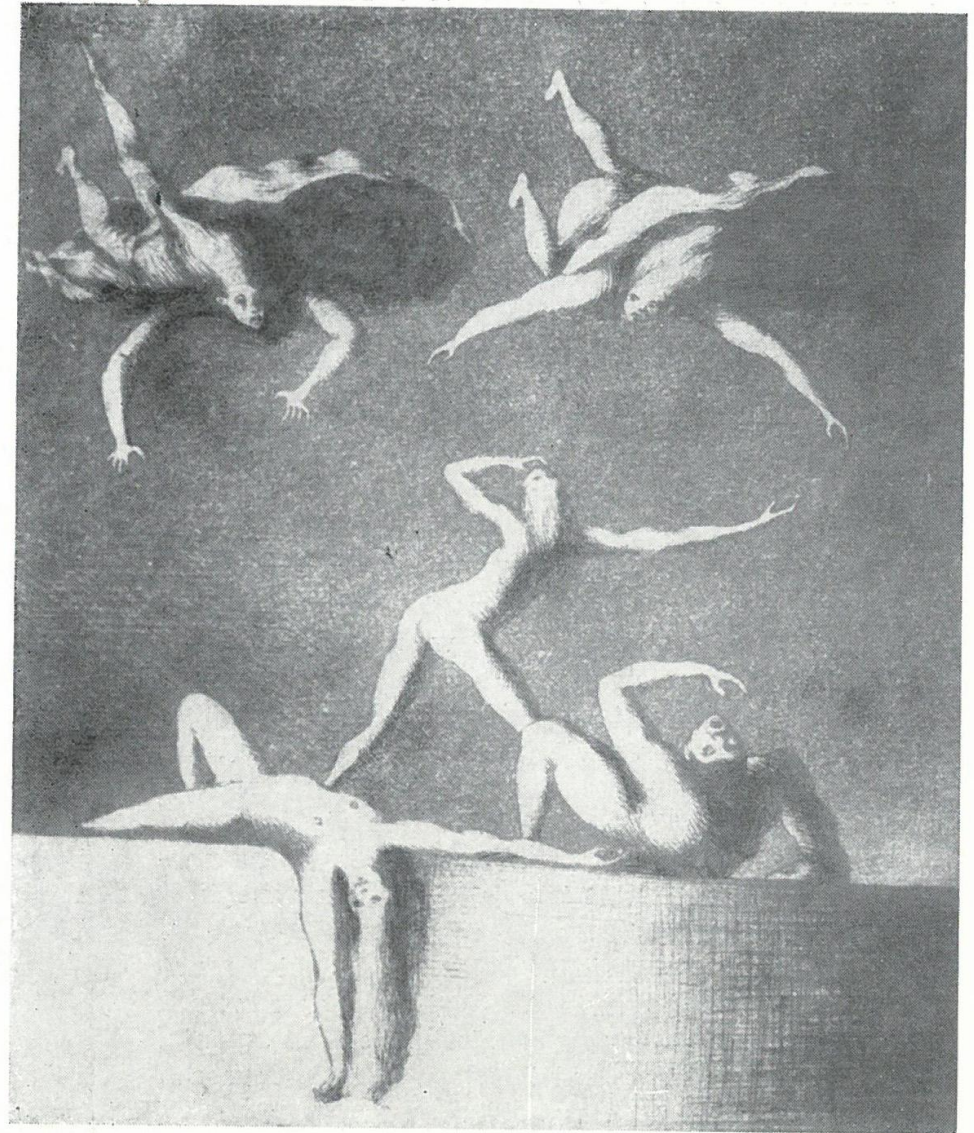
164. NR 62—25 (1962)
collage, 35 × 62

WEJMAN MIECZYŚLAW

Malarz i grafik, profesor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Studiował w latach 1935—1937 w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w latach 1937—1939 w Akademii w Warszawie. Od 1946 uczestniczył we wszystkich ważniejszych wystawach grafiki w kraju — także w wystawie malarstwa i grafiki na XV-lecie PRL w Warszawie (1961). Za granicą wystawiał w Pradze (1948), Kopenhadze (1955), Szwajcarii (1958), Indii (1959, 1960), Belgii, Wenecji i Genewie (1959), Anglii, Japonii (1960). Brał udział w międzynarodowych wystawach grafiki w Monachium, New Delhi (1956), Lugano (1958), Ljubljanie (1961 — nagroda Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Belgradzie) oraz w IV i VI Biennale w Sao Paulo (1957 i 1961). Wystawy indywidualne miał w Warszawie (1948 i 1962), w Krakowie (1949, 1955, 1958), w Sofii, Budapeszcie, Pradze, Berlinie (1958), Wiedniu (1959), we Włoszech (1961). Prace w Muzeach Narodowych w Warszawie i Krakowie, w Ossolineum we Wrocławiu oraz w zbiorach prywatnych w kraju, we Włoszech, Szwajcarii, Japonii, Argentynie, Jugosławii, USA.

165. Z CYKLU „TAŃCZĄCY” I (1944)
akwaforta, 17,5 × 15
166. Z CYKLU „TAŃCZĄCY” II (1944)
akwaforta, 12,5 × 19
167. Z CYKLU „TAŃCZĄCY” III (1944)
akwaforta, 14,5 × 18,5
168. ZASŁONA CZARNA (1962)
gwasz, 61 × 86

Z CYKLU „TAŃCZĄCY” I (1944)

WITKIEWICZ STANISŁAW IGNACY

Ur. Warszawa, 1885, zm. Warszawa, 1939

Malarz, teoretyk sztuki, pisarz, dramaturg. Początkowo studia malarskie pod kierunkiem ojca Stanisława Witkiewicza w Zakopanem. Od 1904 r. studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Był jednym z twórców grupy „Formistów” (1917), pierwszej awangardowej grupy w Polsce. Uczestniczył w wielu wystawach grupy w Warszawie i w Krakowie. Miał wystawy indywidualne w Salonie Garlińskiego w Warszawie (1924) i w Poznaniu (1920). Poczynając od 1930 r. malował głównie portrety w celach zarobkowych. W 1947 r. odbyła się jego wystawa pośmiertna w Zakopanem, później kilka wystaw jego portretów. Dzieła jego eksponowane były na wystawach sztuki polskiej w Wenecji i Genewie (1959) oraz na wystawie „Od Młodej Polski do naszych dni” w Warszawie (1959). Dzieła w Muzeach Narodowych w Warszawie, Krakowie i Poznaniu, w Muzeum Sztuki w Łodzi oraz w innych muzeach i zbiorach prywatnych w kraju.

169. POCAŁUNEK MONGOLSKIEGO KSIĘCIA (1915—18)
pastel, gwasz, akwarela, 47 × 85
Muzeum Narodowe, Warszawa
170. CHAMELEO (1918)
pastel, 48 × 62
Muzeum Narodowe, Kraków
171. KOMPOZYCJA (1920—21)
olej, 90,5 × 83
Muzeum Narodowe, Kraków
172. OGÓLNE ZAMIESZANIE (1920)
olej, 100 × 90
Muzeum Narodowe, Kraków

WITZ IGNACY

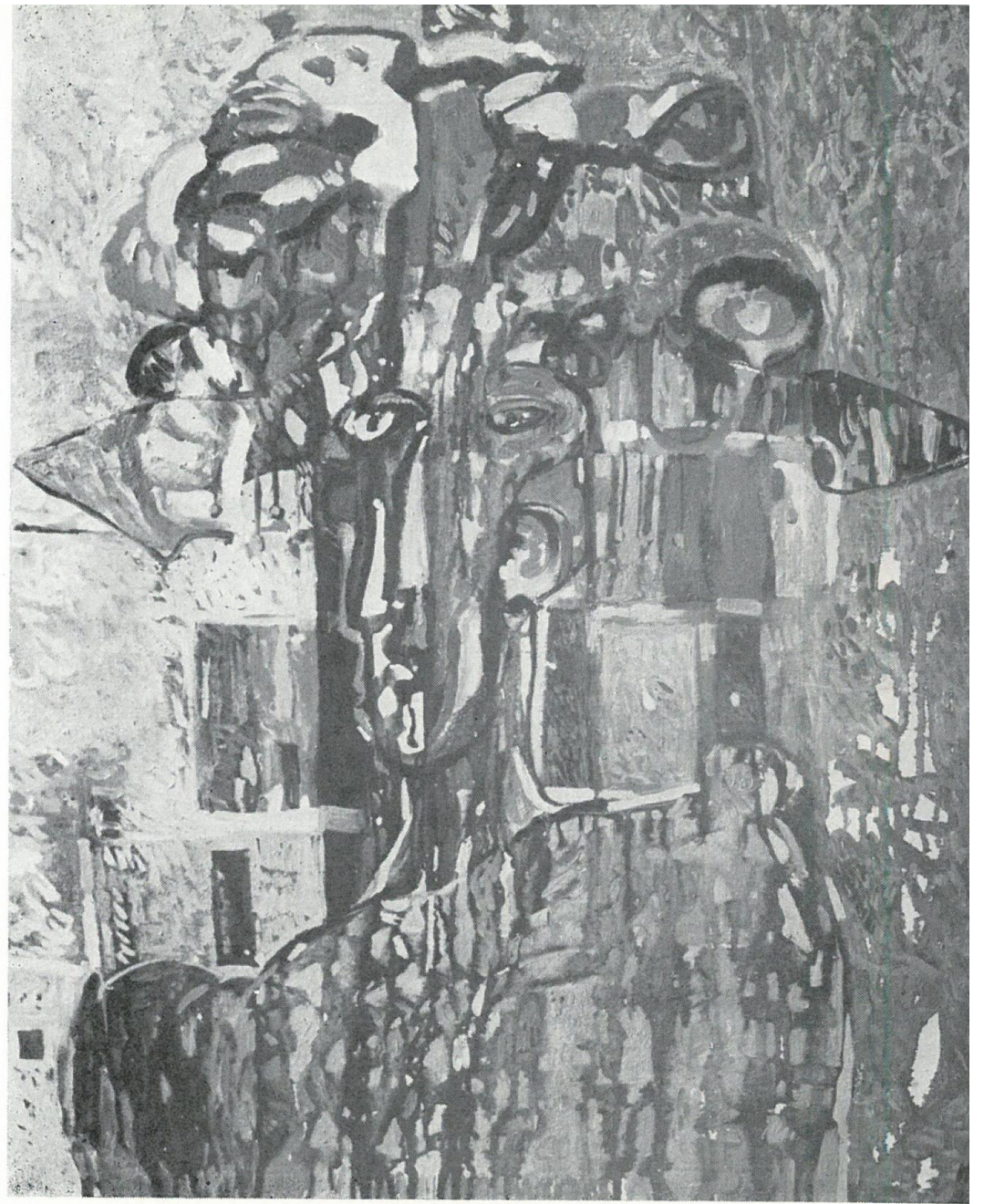
Ur. Lwów, 1919

Malarz, grafik i krytyk artystyczny. W 1939 r. ukończył Instytut Sztuk Plastycznych we Lwowie. Przed wojną brał udział w wystawach we Lwowie i w Warszawie. Od 1945 r. bierze udział w wielu wystawach zbiorowych, m. in. w wystawach satyry, grafiki oraz malarstwa na XV-lecie PRL (Warszawa 1961). Za granicą uczestniczył w wystawach polskich i międzynarodowych m. in.: Anglia, Argentyna, Austria, Belgia, Bułgaria, Chiny, CSR, Dania, Finlandia, Francja, Holandia, India, Jugosławia, Norwegia, NRD, NRF, Rumunia, USA, Węgry, ZSRR. Wystawy indywidualne odbyły się w Sielcach (1945), w Warszawie (1948, 1952, 1953, 1962), w Sopocie (1953), w Sofii (1959), w Berlinie (1960), w Londynie (1961). Prace w Muzeum Narodowym w Warszawie, w muzeach w Budapeszcie, Kujbyszewie i Leningradzie oraz w zbiorach prywatnych w kraju, a także w ZSRR, na Węgrzech, w NRD, Francji, Anglii, Włoszech i USA. Mieszka w Warszawie.

173. „PICADILLY CIRCUS” (1959)
olej, 64 × 59

174. WARIATKA Z CHAILLOT (1960)
olej, 72 × 59

175. ŚLĄSKI GRAJEK (1961)
gwasz, 70 × 52

WARIATKA Z CHAILLOT (1960)

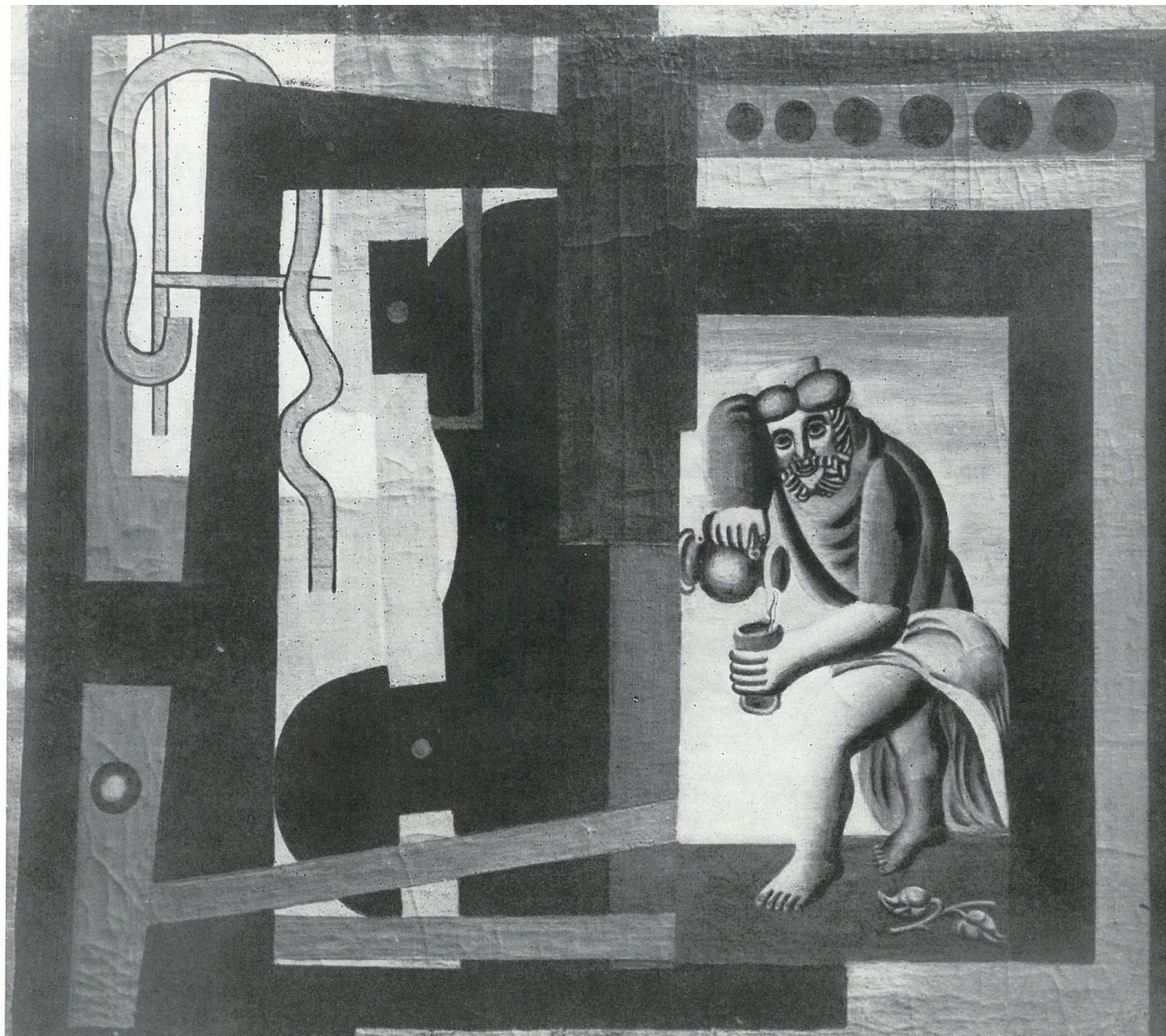
WŁODARSKI MAREK

Ur. Lwów, 1903, zm. Warszawa 1960

Studiował w Wyższej Szkole Sztuk Pięknych we Lwowie oraz w Krakowie. W latach 1925—1932 przebywał w Paryżu studiując m. in. w pracowni Lègera. Założyciel awangardowej grupy „Artes” we Lwowie (1930), był także później jednym z organizatorów „Grupy Malarzy Nowoczesnych” (1946). Uczestniczył w licznych wystawach przed wojną i po wojnie, m. in. w I i II Wystawie Sztuki Nowoczesnej (1948, 1957), w Salonie Marcowym w Zakopanem (1958, 1959), w wystawie „Od Młodej Polski do naszych dni” (Warszawa, 1959). Za granicą wystawiał w Indii, na wystawie grupy „roter reiter” w Monachium (1957); uczestniczył w wystawie sztuki polskiej w Wenecji i Genewie (1959). Miał wystawę indywidualną na XXVIII Biennale w Wenecji (1956). Dzieła w Muzeum Narodowym w Warszawie oraz w zbiorach państwowych i prywatnych.

176. LEJĄCY WINO (1926)
olej, 86 × 94
Wł. Janina Włodarska, Warszawa
177. KOMPOZYCJA FORM (1926)
olej, 74 × 94
Wł. Janina Włodarska, Warszawa
178. SEN (1930)
olej, 65 × 81
Wł. Janina Włodarska, Warszawa
179. FAMILIA Z BUKIETEM (1931)
olej, 100 × 81
Muzeum Narodowe, Warszawa

LEJĄCY WINO (1926)

WOJTKIEWICZ WITOLD

Ur. Warszawa, 1879, zm. Warszawa, 1909

Malarz i rysownik. Studiował w Warszawie u Wojciecha Gersona, następnie w Paryżu w Akademii Julien (1900) oraz w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Członek stowarzyszenia „Sztuka” w Krakowie. W latach 1904—1908 wystawiał w Krakowie, Warszawie, Wiedniu, Berlinie. Za namową André Gide'a i Maurice Denisa wystawiał w Paryżu w 1907 r. Dzieła jego pokazane były na wystawach polskiego malarstwa za granicą, m. in. w Wenecji i Genewie (1959). Nieliczne jego dzieła znajdują się głównie w Muzeach Narodowych w Warszawie, Poznaniu i Krakowie.

180. WEGETACJA
olej
Muzeum Narodowe, Warszawa
181. MARIONETKI (1907)
olej, 71 × 80
Muzeum Narodowe, Warszawa
- 181-a. PODMUCHY WIOSENNE
akwarela
Muzeum Narodowe, Warszawa
182. MEDYTACJE (1908)
olej, 80 × 90
Muzeum Narodowe, Kraków

MEDYTACJE (1908)

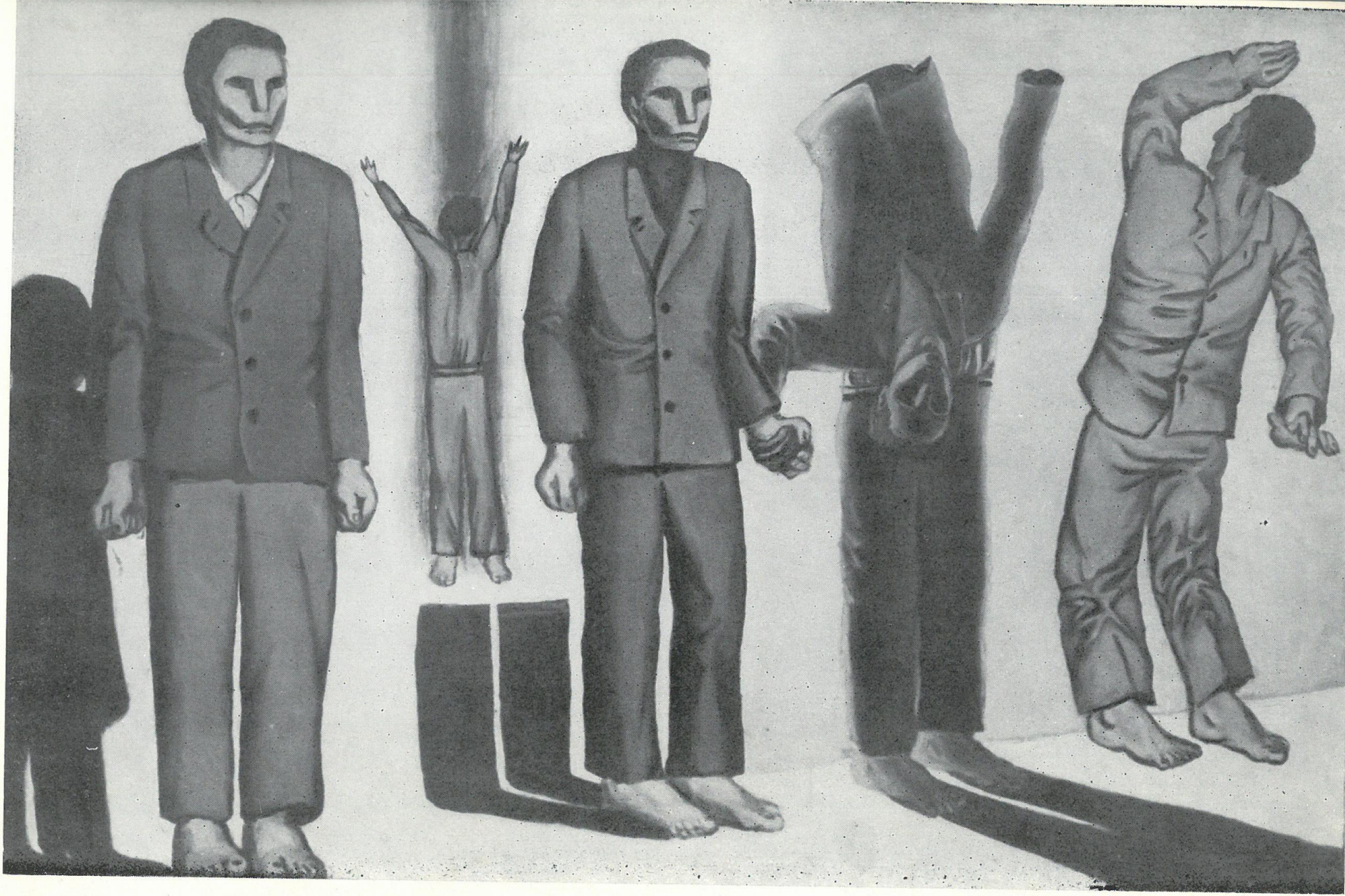

WRÓBLEWSKI ANDRZEJ

Ur. Wilno, 1927, zm. Tatry, 1957

Malarz, rysownik, historyk sztuki. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych oraz na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (1945—1952). Wystawiał od 1946, m. in. na I Wystawie Sztuki Nowoczesnej w Krakowie (1948). Miał dwie wystawy indywidualne malarstwa i rysunku w Warszawie (1956) oraz dużą wystawę pośmiertną w Warszawie, Krakowie, Łodzi i Katowicach (1957—1958). Prace jego ekspozowane były także na wystawie „Od Młodej Polski do naszych dni” (Warszawa, 1959) oraz na wystawach malarstwa polskiego w Brukseli (1958), Wenecji, Genewie i Amsterdamie (1959). Dzieła w Muzeach Narodowych w Warszawie i Krakowie oraz w zbiorach państwowych i prywatnych.

183. ZATOPIONE MIASTO I (1948)
olej, 90 × 120
Wł. Krystyna Wróblewska, Kraków
184. ROZSTRZELANIE VI (1949)
olej, 120 × 90
185. KOLEJKA TRWA (1956)
olej, 140 × 200
Muzeum Narodowe, Warszawa
186. CIEN HIROSZIMY (1957)
olej, 133 × 100
Muzeum Narodowe, Warszawa

Prace przy których nie wymieniono nazwisk właścicieli należą do autorów.

Druk. im. Rewolucji Październikowej. Zam. 1750/62 Cena zł 20.—

WARSZAWA ZACHĘTA • PLAC MAŁACHOWICKIEGO 3